

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLVIII Nr. 11369

Duminică 11 martie 1979

6 PAGINI — 30 BANI

La invitația președintelui
Nicolae Ceaușescu,
președintele Republicii Portugheze,
generalul Antonio Ramalho Eanes,
va face o vizită oficială în țara noastră

La invitația tovarășului Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, și a tovarășei Elena Ceaușescu, generalul Antonio Ramalho Eanes, președintele Republicii Portugheze, împreună cu doamna Maria Manuela Ramalho Eanes, va face o vizită oficială în România, între 21 și 23 martie a.c.

Încununare a rezultatelor deosebit de rodnice ale dialogului la nivel înalt româno-francez

Președinții Nicolae Ceaușescu și Valéry Giscard d'Estaing au semnat Declarația comună a Republicii Socialiste România și a Republicii Franceze

Document de ample semnificații care așază pe baze și mai trainice relațiile economice, colaborarea prietenească dintre cele două țări și popoare, exprimă hotărârea de a acționa în continuare pentru promovarea telurilor păcii, destinderii și înțelegerii internaționale.

Ceremonia semnării Declarației comune

Simbătă, 10 martie, președintele Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și președintele Republicii Franceze, Valéry Giscard d'Estaing, au semnat, în cadrul unei ceremonii, care a avut loc la Palatul Republicii, Declarația comună a Republicii Socialiste România și a Republicii Franceze.

La solemnitate au participat tovarășii

Manea Mănescu, Iosif Banc, Emil Bobu, Cornel Burtică, Virgil Cazacu, Lina Cioabanu, Constantin Dascălescu, Ion Dincă, Emil Drăgănescu, Janos Fazekas, Ion Ioniță, Petre Lupu, Paul Niculescu, Gheorghe Oprea, Gheorghe Pană, Ion Pătan, Dumitru Popescu, Leonie Răutu, Virgil Trofin, Iosif Uglar, Ilie Verdeț, Ștefan Voitec, Ștefan

Andrei, Ion Coman, Miu Dobrescu, Ludovic Fazekas, Mihai Gere, Nicolae Giosan, Vasile Patilinet, Ion Ursu, Richard Winter, Marin Vasile, precum și membri ai guvernului, alte persoane oficiale române.

Au luat parte Jean-François Poncet, Jean-François Deniau, Jacques Legendre, Jean-Pierre Proust, Jacques Wahl, ceilalți per-

soane oficiale care l-au însoțit pe președintele Franței în vizita sa în România.

Erau prezenți ambasadorul țării noastre la Paris, Corneliu Mănescu, și ambasadorul Franței la București, Pierre Cerles.

După semnare, președintele Nicolae Ceaușescu și președintele Valéry Giscard d'Estaing s-au felicitat reciproc, și-au strins cu căldură minile.

La încheierea ceremoniei, președinții Nicolae Ceaușescu și Valéry Giscard d'Estaing au închinat o cupă de șampanie pentru întărirea continuă a prieteniei tradiționale româno-franceze, pentru dezvoltarea tot mai intensă a colaborării rodnice dintre țările noastre, în folosul și spre binele ambelor popoare, în interesul cauzei păcii, securității și cooperării în Europa și în întreaga lume.

Președintele Republicii Franceze, Valéry Giscard d'Estaing, și-a încheiat, simbolic, vizita oficială efectuată în țara noastră împreună cu doamna Anne-Aymone Giscard d'Estaing, la invitația președintelui Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și a tovarășei Elena Ceaușescu.

Solemnitatea plecării înălțurilor oaspeți a avut loc pe aeroportul internațional Otopeni.

Președintele Nicolae Ceaușescu și președintele Valéry Giscard d'Estaing, tovarășa Elena Ceaușescu și doamna Anne-Aymone Giscard d'Estaing au sosit la aeroport împreună. Aeroportul era pavat cu drapelurile de stat ale Republicii Socialiste România și Republicii Franceze. Pe frontispiciul aerogării se aflau portretele președinților Nicolae Ceaușescu și Valéry Giscard d'Estaing, încadrate de drapelurile de stat ale celor două țări.

Pe mari pancarte, în limbile română și franceză, erau inscrie urările:

„Să se dezvolte continuu relațiile tradiționale de prietenie și colaborare româno-franceze, spre binele ambelor țări și popoare, al cauzei păcii și securității în Europa și în lume.”

„Trăiască pacea, prietenia și colaborarea între toate popoarele lumii!”

Sosirea celor doi șefi de stat a fost salutată cu urale și ovatii de reprezentanții populației Bucureștiului, care au dat din nou expresie sentimentelor de prietenie ce și le nutresc reciproc cele două popoare, dorinței lor de a da noi dimensiuni și noi valențe colaborării dintre România și Franța.

În această atmosferă de căldură prietenească s-a desfășurat ceremonia plecării spre patrie a președintelui Republicii Franceze.

O gardă militară a prezentat onorul. Au fost intonate imnurile de stat ale Republicii Franceze și Republicii Socialiste România, în timp ce, în semn de salut, au fost trase 21 salve de artilerie.

Președinții Nicolae Ceaușescu și Valéry Giscard d'Estaing au trecut în revistă garda de onoare.

În continuare, președintele Republicii Franceze, Valéry Giscard d'Estaing, și doamna Anne-Aymone Giscard d'Estaing, persoanele franceze din suita prezidențială și-au luat rămas bun de la tovarășii Manescu, Ștefan Voitec, Emil Bobu, Cornel Burtică, Ion Dincă, Janos Fazekas, Ion Ioniță, Paul Niculescu, Gheorghe Oprea, Gheorghe Pană, Ilie Verdeț, Ștefan Andrei, Ion Coman, Miu Dobrescu, Nicolae Giosan, Ion Ursu, cu soțiile, precum și de la tovarășii Ioan Avram, Traian Dudas, Mihail Florescu, George Homotean, Suzana Gădea, Eugen Proca, Constantin Stătescu, Ion Traian Ștefănescu, miniștri.

Președintele Nicolae Ceaușescu, tovarășa Elena Ceaușescu și-au luat rămas bun de la Jean-François Poncet, ministrul afacerilor externe,

(Continuare în pag. a II-a)

DECLARAȚIA COMUNĂ a Republicii Socialiste România și a Republicii Franceze

Republica Socialistă România și Republica Franceză,

Fidele prietenii tradiționale dintre popoarele română și franceză, întemălită pe profunde afinități de limbă și cultură, precum și pe aspirațiile comune spre progres;

Hotărâte să adâncească această prietenie, să dezvolte colaborarea dintre cele două țări și să o extindă la noi domenii;

Hotărâte să-și unească eforturile pentru dezvoltarea procesului destinderii și întăririi securității și păcii în Europa și în lume;

Subliniind, în acest sens, importanța primordială a respectării independenței și suveranității fiecărui stat;

Convinsă că dezvoltarea relațiilor dintre ele servește atât intereselor României și Franței, cât și cauzei păcii;

Declară, în mod solemn, cele ce urmează:

I

Cele două părți consideră că aprofundarea dialogului politic dintre România și Franța constituie un obiectiv de o importanță deosebită.

Ele evidențiază rolul deosebit pe care l-a avut aplicarea Declarațiilor româno-franceze din 18 mai 1968 și din 15 iunie 1970 pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie și cooperare dintre cele două țări.

Ele subliniază, de asemenea, importanța contactelor dintre primul ministru și membrii celor două guverne. Cele două părți subliniază interesul pe care îl acordă întâlnirilor periodice dintre miniștrii afacerilor externe, precum și consultărilor periodice și, de fiecare dată cînd situația o cere, dintre cele două ministere de externe asupra tuturor problemelor de interes comun.

În scopul largirii relațiilor româno-franceze, cele două părți vor favoriza dezvoltarea legăturilor dintre parlament, municipalități și alte instituții din cele două țări.

Cele două părți își exprimă satisfacția față de dezvoltarea relațiilor economice dintre cele două țări în cursul ultimilor ani. Ele au convenit să depună eforturile necesare pentru dezvoltarea și mai rapidă a acestor raporturi, potrivit posibilităților oferite de potențialul economic și industrial de care dispun România și Franța.

Cele două părți își reafirmă voința de a realiza și, pe cît posibil, de a depăși obiectivul dublării schimburilor comerciale în 1980 față de 1975, pe baze cît mai echilibrate. În această privință, ele subliniază importanța pe care o prezintă continuarea liberalizărilor, acțiunea în vederea facilitării accesului produselor și avantajele acordate României de Comunitatea Economică Europeană în domeniul preferințelor generalizate.

Cele două părți își reafirmă hotărârea de a continua eforturile pentru largirea și diversificarea cooperării eco-

nomice, în special în domeniile producției industriale și tehnologice.

Cele două părți au convenit să favorizeze aprofundarea cooperării economice în sectoarele în care există deja o asemenea cooperare, cum sînt industria de automobile, aeronautica, informatica, construcțiile de mașini și petrochimia și largirea acestei cooperări în noi sectoare, cum sînt folosirea energiei nucleare în scopuri pașnice, telecomunicațiile, electronica etc. Ele afirmă dorința lor comună ca negocierile în curs în aceste domenii să fie cît mai curînd finalizate.

Cele două părți au convenit să încurajeze realizarea de noi acțiuni de cooperare pe terțe piețe și să favorizeze în acest scop informarea reciprocă între întreprinderile și organizațiile din cele două țări. Părțile își exprimă, totodată, dorința de a se realiza o cooperare între întreprinderile mici și mijlocii din cele două țări. Ele au stabilit ca, în acest sens, Comisia mixtă guvernamentală de cooperare economică să adopte, la viitoarea sa sesiune, măsuri corespunzătoare.

Dorind să întărească prietenia tradițională dintre cele două popoare, printr-o cunoaștere reciprocă mai largă și mai profundă a culturilor lor, precum și a realităților din România și Franța, cele două părți au convenit să lărgescă schimburile culturale, științifice și tehnice.

Ele vor încuraja în acest scop manifestările culturale, precum și schimburile de delegații. O atenție deosebită se va acorda organizării periodice de expoziții de artă, știință și tehnică, de carte, precum și organizării de festivaluri artistice, săptămîni ale filmului, traduceri de lucrări din literaturile română și franceză. Ele vor facilita organizarea de întâlniri pe teme de interes comun în domeniile cultural, științifice și tehnice.

Ele vor favoriza promovarea limbilor română și franceză în învățămîntul școlar, universitar și extrașcolar, precum și în cercurile științifice, tehnice și profesionale. Cele două părți consideră că dezvoltarea schimburilor în domeniul turismului și sportului va contribui, de asemenea, la adîncirea prieteniei și cunoașterii reciproce între cele două popoare. În acest sens, ele au convenit să încurajeze aceste schimburi, să favorizeze întâlniri între tineri români și francezi.

II

România și Franța consideră că respectarea strictă de către toți a scopurilor și principiilor Națiunilor Unite și a principiilor înscrise în Actul final al Conferinței pentru securitate și cooperare în Europa constituie o condiție indispensabilă pentru menținerea păcii, întărirea destinderii și progresul popoarelor.

(Continuare în pag. a III-a)

În timpul vizitei la Sinaia

Președintele
Republicii Socialiste România
NICOLAE CEAUȘESCU

Președintele
Republicii Franceze
VALÉRY GISCARD D'ESTAING

VIZITA OFICIALĂ A PREȘEDINTELUI FRANȚEI, VALÉRY GISCARD D'ESTAING

Dejun oficial oferit de președintele Valéry Giscard d'Estaing

și doamna Anne-Aymone Giscard d'Estaing în onoarea președintelui Nicolae Ceaușescu și a tovarășei Elena Ceaușescu

Președintele Republicii Franceze, Valéry Giscard d'Estaing, și doamna Anne-Aymone Giscard d'Estaing au oferit simbră, în saloanele Ambasadei Franței, un dejun oficial în onoarea președintelui Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și a tovarășei Elena Ceaușescu.

Au luat parte Manea Mănescu,

Stefan Voitec, Emil Bobu, Ion Gheorghe Maurer, Cornel Burtică, Virgil Cazacu, Constantin Dăscălescu, Ion Dincă, Janos Fazekas, Ion Ioniță, Petre Lupu, Paul Niculescu, Gheorghe Oprescu, Gheorghe Pană, Dumitru Popescu, Ilie Verdeț, Ștefan Andrei, Ion Coman, Mihail Dobrescu, Nicolae Glosan, Ion Ursu, cu soțiile, membri ai guvernului, conducători ai unor

Institutiile centrale, organizatii de masă și obștești, personalități ale vieții culturale și științifice din țara noastră.

Au participat, de asemenea, Jean-François Poncet, Jean-François Deniau, Jacques Legendre, Jean-Pierre Prouteau, Jacques Wahl, celelalte persoane oficiale care l-au însoțit pe președintele Republicii Franceze în

vizita oficială efectuată în țara noastră.

Erau prezenți ambasadorul României la Paris și ambasadorul Franței la București.

În timpul dejunului, care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească, președintele Valéry Giscard d'Estaing și Nicolae Ceaușescu au rostit toasturi.

COMUNICAT COMUN

La invitația tovarășului Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, și a tovarășei Elena Ceaușescu, președintele Republicii Franceze, Valéry Giscard d'Estaing, și doamna Anne-Aymone Giscard d'Estaing au efectuat o vizită oficială în România, în perioada 8-10 martie 1979.

În timpul sederii în România, președintele Republicii Franceze și delegația care l-a însoțit au vizitat obiective economice și social-culturale din București și din județul Prahova, bucurându-se de o primire caldă, plină de ospitalitate, expresie a sentimentelor de stimă și prietenie pe care poporul român le nutrește față de poporul francez.

Cel doi președinți au avut convorbiri, care s-au desfășurat într-o atmosferă de cordialitate și înțelegere reciprocă.

La convorbiri au participat:

Din partea română: Manea Mănescu, prim-ministru al guvernului, Cornel Burtică, viceprim-ministru al guvernului, ministrul comerțului exterior și Cooperării Economice Internaționale, Nicolae Constantin, ministrul secretar de stat la Președinția Republicii, șeful grupului de consilieri ai președintelui Republicii, Ștefan Birlea, directorul cabinetului președintelui Republicii, Constantin Mitea, consilier al președintelui Republicii, Vasile Gliga, adjunct al ministrului afacerilor externe, Cornel Mănescu, ambasadorul Republicii Socialiste România la Paris.

Din partea franceză: Jean-François Poncet, ministrul afacerilor externe, Jean-François Deniau, ministrul comerțului exterior, Jacques Legendre, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe, Jean-Pierre Prouteau, secretar general al Președinției Republicii, Pierre Hunt, purtător de cuvânt al Președinției Republicii.

În urma convorbirilor pe care le-au avut, cei doi președinți, animăți de dorința de a înfrumusețea relațiile tradiționale de prietenie dintre cele două popoare și de a contribui la instaurarea cooperării, păcii și securității în Europa și în întreaga lume, au semnat o Declarație comună.

Animăți de dorința de a da un nou impuls relațiilor româno-franceze, conform aspirațiilor celor două popoare și sentimentelor de prietenie tradiționale care le unesc, președintele Republicii Socialiste România și președintele Republicii Franceze au examinat căile și mijloacele în vederea largirii și aprofundării colaborării dintre România și Franța.

Cele două părți au constatat cu satisfacție că în decursul ultimului deceniu a avut loc o dezvoltare importantă a acestor relații și au subliniat rolul hotărâtor pe care l-au avut în această privință vizita în România a generalului de Gaulle, în 1968, și vizita președintelui Nicolae Ceaușescu în Franța, în 1970.

În spiritul declarațiilor româno-franceze din 18 mai 1968 și 15 iunie 1970, înțelegându-se prinii ministri și membrii celor două guverne au devenit un element important al relațiilor dintre cele două țări și au contribuit la aprofundarea colaborării bilaterale.

Cel doi președinți au relevat cu satisfacție dezvoltarea relațiilor economice dintre cele două țări și în mod deosebit a cooperării industriale și în domeniul tehnologic. Ei au subliniat rolul important al cooperării economice pe termen lung pentru aprofundarea raporturilor româno-franceze. În legătură cu aceasta, ei au exprimat satisfacția față de rezultatele obținute în domeniul cooperării economice este deja avansată: industria de automobile, aeronautica, chimia, electronica, informatica și construcțiile de mașini. Contractele și acordurile încheiate cu ocazia vizitelor, în special în domeniul industriei de automobile și al informaticii, vor permite realizarea de noi progrese în cadrul acestei cooperări.

În timpul vizitei au fost semnate protocoale privind cooperarea în domeniile tehnicii audiovizuale, aeronauticii, electronicii și informaticii, industriei de autovehicule, precum și un protocol privind cooperarea în domeniul economic.

Cele două părți au convenit să favorizeze realizarea în comun a unor acțiuni de cooperare în aceste domenii, ca și în alte domenii care conferă în prezent bune perspective, cum sînt sîntosia pasnică a energiei nucleare, energetica, siderurgia,

telecomunicațiile, utilajul minier,

Cele două părți au afirmat voința lor comună de a pune în aplicare cât mai curînd acordurile cadru încheiate și de a finaliza negocierile în curs în diverse domenii.

Subliniind rolul Comitetului mixte guvernamental de cooperare economică în dezvoltarea relațiilor economice, cele două părți au reafirmat hotărîrea lor de a folosi toate posibilitățile pe care le oferă cadrul instituțional și în special Acordul pe termen lung de cooperare economică și industrială și Convenția privind încurajarea, protecția și garantarea reciprocă a investițiilor.

În același spirit, cele două părți au convenit să promoveze noi forme de cooperare, în special prin crearea de societăți mixte de producție și comercializare. Această cooperare se va extinde și în teritoriile de frontieră.

Cele două părți au subliniat importanța creditelor pentru finanțarea dezvoltării cooperării pe termen lung. Ele au convenit să încurajeze cooperarea în domeniul bancar și de credit.

Cele două părți au relevat evoluția pozitivă a schimburilor comerciale și au reafirmat voința lor de a realiza și pe viitor, de a depăși obiectivele dublării schimburilor în 1980 față de 1975, pe baze cât mai echilibrate. În acest scop, ele vor favoriza largirea cooperării între întreprinderile din cele două țări, schimbarea de informații economice, întîlnirile de experți și participarea la târguri și expoziții.

Cele două părți au subliniat importanța pe care o acordă dezvoltării relațiilor culturale, științifice și tehnice între România și Franța. Ele au relevat, în această privință, importanța realizării prevederilor Acordului cultural din 1968 și Programului de schimburi pe perioada 1978-1980. Părțile și-au exprimat voința de a intensifica eforturile în vederea creșterii volumului și calității acestor schimburi, de a adînci și largi cunoașterea reciprocă a valorilor materiale și spirituale, precum și a limbilor celor două popoare.

Fiecare parte va continua să examineze în spirit de bunăvoință problemele umanitare, inclusiv în domeniul resurselor, familiilor și căsătoriilor, ținînd seama de dreptul fiecărei persoane la o viață demnă și sigură.

Cel doi președinți au făcut o analiză aprofundată a situației internaționale. Convorbirile au permis să se constate o largă convergență sau apropiere a punctelor de vedere ale celor două țări în numeroase probleme.

Cele două părți au constatat că în ultimii ani au fost obținute progrese în unele domenii în direcția îmbunătățirii relațiilor internaționale. Totodată, ele au relevat existența unor probleme grave, a unor focare de tensiune sau conflicte care persistă sau care au apărut în lume.

Subliniind necesitatea respectării riguroase a principiilor înscrise în Carta Organizației Națiunilor Unite în Actul final al Conferinței pentru securitate și cooperare în Europa, cele două părți au reafirmat că toate statele trebuie să acționeze pentru rezolvarea diferendelor dintre ele pe calea negocierilor. Ele au subliniat, totodată, hotărîrea lor comună de a acționa în favoarea rezolvării juste și pasnice a marilor probleme cu care este confruntată lumea contemporană.

Cele două părți au acordat o atenție deosebită situației în Europa și deosebite perspective de deschidere de Conferința pentru securitate și cooperare în Europa.

Luînd act de rezultatele reuniunii de la Belgrad din 1978 a reprezentanților celor 35 de state participante la C.S.C.E., cele două părți s-au pronunțat pentru ca toate statele să-și intensifice eforturile în vederea aducerii în viață a tuturor principiilor și prevederilor Actului final și în îndeplinirea obiectivelor fixate de către conferință. Ele consideră necesar ca rezoluțiile adoptate să fie aplicate treptat și în mod progresiv pe măsură ce se realizează aceste obiective.

Cele două părți au relevat, de asemenea, importanța reuniunilor de experți prevăzute de Actul final pentru examinarea problemelor specifice.

Cele două părți consideră că adoptarea de măsuri practice de încercare și de dezarmare trebuie concepută ca un element indispensabil pentru întărirea securității și păcii în Europa și în lume. Ele consideră că problemele de dezarmare trebuie abordate în spiritul Actului final de la Helsinki, cu participarea tuturor statelor semnatare. Ele reafirmă în acest sens importanța declarației privind principiile care guvernează re-

latile reciproce dintre statele participante la C.S.C.E. În special a prevederilor sale referitoare la nerecurgerea la forță și la amenințarea cu forță și la reglementarea pasnică a diferendelor.

Cele două părți se pronunță pentru convocarea unei conferințe privind dezarmarea și necesitatea participării tuturor statelor semnatare la Actului final de la Helsinki, avînd drept obiectiv creșterea încrederei, limitarea și reducerea forțelor armate și armamentelor.

Cele două părți au subliniat interesul lor pentru consolidarea în Balcani, ca și în alte regiuni ale continentului, a relațiilor de bună vecinătate și de colaborare.

Cel doi președinți și-au exprimat preocuparea față de intensificarea calitativă și cantitativă a cursului înarmărilor în Europa, care ar putea să se treacă dintr-o etapă de adoptare de măsuri practice și eficiente pentru încetarea cursului înarmărilor convenționale și nucleare, pentru înfrîngerea dezarmării sub un consens internațional adecvat. Ei s-au pronunțat cu hotărîre pentru încheierea de acorduri în acest scop.

Cele două părți consideră că asistuența specială a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite consacrată dezarmării a dus la unele rezultate pozitive, în măsura în care ea a creat un cadru instituțional mai democratic pentru dezbaterile și reglementarea problemelor dezarmării și a înregistrat propuneri concrete privind dezvoltarea și realizarea de realizarea acestui obiectiv major.

Ei își reafirmă hotărîrea de a face tot ce depinde de ele pentru succesul lucrărilor Comitetului de dezarmare, astfel încît acesta să contribuie la rezolvarea cât mai grabnică a problemelor de dezarmare.

Cele două părți consideră că dezarmarea trebuie să permită transferarea de noi resurse pentru dezvoltare.

Cele două părți au examinat situația din Orientul Apropiat. Ele au evidențiat necesitatea de a se ajunge la o soluție globală a conflictului pe calea negocierilor. Între toate părțile interesate, inclusiv reprezentanții poporului palestinian. Ele au subliniat că instaurarea unei păci juste și durabile în Orientul Apropiat trebuie să fie bazată pe retragerea Israelului din teritoriile ocupate în 1967, pe recunoașterea drepturilor legitime ale poporului palestinian, precum și pe garantarea independenței, securității și integrității teritoriale a tuturor statelor din regiune, inclusiv Israelului.

Cele două părți au subliniat, de asemenea, rolul important pe care Organizația Națiunilor Unite trebuie să-l joace în defuzarea și aplicarea a unei reglementări globale a acestui probleme.

Cel doi președinți au examinat cu atenție situația din Africa. Ei au reafirmat atașamentul lor față de respectarea independenței naționale, a suveranității și integrității teritoriale a statelor africane. Ei au subliniat că problemele acestui continent trebuie să fie soluționate de către înseși statele africane, pe calea negocierilor directe și în spirit de bunăvoință, cu excluderea oricărui amenințare din afară, care nu poate decît să ducă la agravarea tensiunilor și să afecteze pacea și destinderea.

Profund neliniștiți de evoluția situației din sudul Africii, cei doi sefi de stat condamnă politica de discriminare rasială și de apartheid și se pronunță pentru respectarea drepturilor populației zimbabwene și a celei din Namibia la autodeterminare și la independență. În conformitate cu principiile și rezoluțiile Organizației Națiunilor Unite.

Cele două părți consideră că instaurarea unei noi ordini economice internaționale juste și echitabile este o condiție indispensabilă pentru întărirea păcii și securității în lume. Ele au subliniat importanța pe care o acordă sesiunii speciale a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite din 1980 privind noua ordine economică și informațională, precum și necesității asigurării unei pregătiri corespunzătoare a acestei sesiuni.

Președintele Republicii Socialiste România și președintele Republicii Franceze și-au exprimat convingerea că întîlnirea și convorbirile pe care le-au avut au contribuit la întărirea prieteniei și colaborării dintre România și Franța, precum și la cauza destinderii și păcii în Europa și în lume.

Președintele Republicii Franceze a invitat pe președintele Republicii Socialiste România să efectueze o vizită oficială în Franța. Invitația a fost acceptată cu plăcere.

București, la 10 martie 1979

Toastul președintelui Valéry Giscard d'Estaing

Domnule președinte, Doamnă Ceaușescu,

Nu voi ține acum un discurs, ci doar un scurt toast de mulțumire. Mai întîi spre a vă mulțumi dumneavoastră și înalților demnitari români de a fi venit în această mică parte a teritoriului francez de la București, unde aștem foarte bucurosi de a vă primi.

Spre a vă mulțumi apoi, domnule președinte, pentru reușita întîlnirii noastre. Nu numai că am confirmat împreună ceea ce s-a hotărît în trecut, dar am reușit să dăm un nou impuls cooperării dintre România și Franța. Noi am înscris de mult în declarațiile noastre principiile acestei cooperări politice.

Vreau apoi să vă mulțumesc pentru perfectă organizare a acestei vizite, pentru atenția și cordialitatea cu care ne-ați înconjurat pe noi personal, precum și delegația noastră. Nu este vorba numai de relațiile dintre un stat și altul, ci de dezvoltarea relațiilor dintre două popoare a căror prietenie este tradițională.

Vreau, în sfîrșit, să vă mulțumesc, domnule președinte, pentru rolul personal pe care l-ați avut în reușita acestei vizite. Grație hotărîrilor pe care le-am luat, grație tonului pe care l-ați imprimat discuțiilor noastre, grație atmosferei cordiale în care am discutat, simt că am trecut la o etapă foarte

importantă în relațiile dintre țările noastre.

Vreau să mulțumesc poporului român pentru bunăvoința pe care a dovedit-o și pentru primirea ce ne-a fost rezervată atît în București, cit și în timpul călătoriei prin țara dumneavoastră spre Sinaia. Prețutindeni am văzut semnele bucuriei și bunăvoinței pe care românii le-au arătat delegației franceze, ale prieteniei și cordialității arătate președintelui Franței. Am văzut, de asemenea, românele surzînd, făcîndu-ne semne de bun venit. Nu știu dacă translatorul a tradus bine surisul românelor... (Animăție).

Domnule președinte, doresc să vă mulțumesc încă o dată pentru felul în care ați asigurat succesul vizitei noastre, pentru importanța și înalta apreciere ce ați acordat-o acestei vizite. Într-adevăr, legăturile dintre Franța și România, dintre popoarele noastre trebuie să devină un element al prieteniei și păcii în Europa și în lume.

Vreau să ridic paharul

— în onoarea Excelenței Sale, președintelui Republicii Socialiste România,

— în onoarea doamnei Ceaușescu, care a avut amabilitatea să ne însoțească în cursul vizitei,

— pentru acest nou impuls dat prieteniei, afecțiunii și cooperării dintre România și Franța! (Aplauze).

Toastul președintelui Nicolae Ceaușescu

Domnule președinte, Doamnă Giscard d'Estaing, Domnilor și doamnelor, Tovarăși și prieteni,

Aș dori să încep prin a vă mulțumi, domnule președinte, pentru că ați răspuns invitației pe care v-am adresat-o și ați făcut această vizită în România.

Într-adevăr, între România și Franța, între cele două popoare există relații vechi, tradiționale, bazate pe considerații și stimă reciprocă, pe o anumită influență latină. Nu o dată popoarele noastre s-au aflat alături în condiții grele și ușoare. Așa cum ați menționat în primul toast, popoarele noastre au luptat împreună în primul război mondial pentru independență, pentru a fi ele însele. Chiar și în al doilea război mondial, românii și francezii au luptat împreună împotriva fascismului. În ultima parte a războiului, armatele noastre au luptat împreună în cadrul coaliției antihitleriste.

Dar desigur, cel mai important este acum nu istoria, ci ceea ce trebuie să facem pentru dezvoltarea colaborării în toate domeniile, pentru a contribui la o politică de securitate, de destindere și pace în Europa și în întreaga lume.

Într-adevăr, vizita dumneavoastră, convorbirile și înțelegerea la care am ajuns deschid noi perspective acestei colaborări în toate domeniile.

Dacă vizita dumneavoastră se încheie cu rezultate atît de bune, ele se datorează, desigur, faptului că popoarele noastre nutresc aceeași idealuri de pace, de dreptate și fericiere, că sînt ferme atașate principiilor respectării dreptului la independență și suveranității la fiecare țară! (Aplauze).

națiuni. În concretizarea înțelegerilor la care am ajuns, dumneavoastră ați avut, fără îndoială, un rol foarte important. Iată de ce eu, aș dori să exprim deplina noastră satisfacție pentru remarcabilul succes al vizitei, pentru înțelegerea la care am ajuns și să dau glas convingerii că tot ceea ce am convenit atît pe plan bilateral, cit și în ce privește extinderea conlucrării pe plan internațional se va realiza.

Aș dori încă o dată să exprim mulțumirile mele pentru invitația ce mi-ați adresat de a vizita Franța. Sîntem conștienți că intensificarea contactelor — atît la nivel înalt, cit și la toate nivelurile — între țările noastre corespunde pe deplin intereselor celor două popoare, cit și cauzei păcii în lume.

Desigur, sentimentele pe care le-ați constatat la poporul român în aceste zile exprimă dorința sa de a dezvolta continuu prietenia tradițională cu poporul francez prieten. Surisul românesc este adresat atît acestei prietenii tradiționale, cit și, îndeosebi, președintelui Franței.

Regrețăm că vizita a fost atît de scurtă. Sperăm însă că veți reveni cînd în România și, de asemenea, sperăm să ne reîntîlnim, într-o perioadă nu prea îndepărtată, în Franța.

Iată de ce, avînd convingerea că această vizită marchează un moment nou în relațiile româno-franceze, doresc să ridic acest pahar: — în cinstea prieteniei de neînfrîngută dintre România și Franța.

— în cinstea președintelui Franței, Giscard d'Estaing, și a doamnei Giscard d'Estaing, a celorlalți prieteni francezi și a dumneavoastră, a tuturor! (Aplauze).

PLECAREA DIN CAPITALĂ

(Urmare din pag. 1)

Jean-François Deniau, ministrul comerțului exterior, Jacques Legendre, secretar de stat la Ministerul Muncii și Participării, Jean-Pierre Prouteau, secretar de stat la Ministerul Industriei, Jacques Wahl, președinte general la Președinția Republicii, și de celelalte persoane oficiale care l-au însoțit pe președintele Republicii

Franceze în vizita efectuată în țara noastră.

La ceremonia plecării erau de față ambasadorul României la Paris, Corneliu Mănescu, și ambasadorul Franței la București, Pierre Cerles.

La scara avionului, președinții Nicolae Ceaușescu și Valéry Giscard d'Estaing și-au strîns cu căldură minile. Cu aceeași cordialitate și-au

luat rămas bun tovarășii Elena Ceaușescu și doamna Anne-Aymone Giscard d'Estaing.

Dînd glas satisfacției pentru rezultatele pozitive ale acestei vizite, miile de cetățeni aflați pe aeroport aplaudau cu însuflețire, ovaționînd îndelung pentru continua dezvoltare a prieteniei româno-franceze, în folosul ambelor popoare, al cauzei păcii,

securității și cooperării în Europa și în întreaga lume.

Un grup de pionieri au oferit președintelui Nicolae Ceaușescu și președintelui Valéry Giscard d'Estaing, tovarășii Elena Ceaușescu și doamna Anne-Aymone Giscard d'Estaing buchețe de flori.

La ora 15.45, aeronava prezidențială a decolat, îndreptîndu-se spre Paris.

ÎNȚILNIRE DE LUCRU

Simbră dimineața a avut loc o întîlnire de lucru, la care au participat Gheorghe Oprescu, prim viceprim-ministru al guvernului, Ioan Avram, ministrul industriei construcțiilor de mașini, Neculai Agachi, ministrul industriei metalurgice, Dumitru Bejan, ministrul secretar de stat la Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale, Gheorghe Fulea, adjunct al ministrului minelor, petrolului și geologiei, și Jean-François Deniau, ministrul comerțului exterior, Jean-Pierre Prouteau, secretar de stat la Ministerul Industriei, alte persoane oficiale franceze.

În spiritul înțelegerilor și orientărilor stabilite de președintele Nicolae Ceaușescu și președintele Valéry Giscard d'Estaing, au fost examinate noi posibilități și acțiuni concrete menite să conducă la largirea și diversificarea colaborării și cooperării reciproce avantajoase pe plan economic, tehnico-științific și în alte sfere de activitate, precum și în domeniul schimburilor comerciale.

Semnarea unor protocoale

La Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale au fost semnate simbră protocoale privind cooperarea în domeniile: industriei de autovehicule; electronicii și informaticii; aeronauticii; tehnicii audiovizuale, precum și cooperarea economică.

Documentele au fost semnate din partea română de Cornel Burtică, viceprim-ministru al guvernului, ministrul comerțului exterior și cooperării economice internaționale, iar din partea franceză — de Jean-François Deniau, ministrul comerțului exterior.

Întoarcerea de la Sinaia

Simbră dimineața, președintele Nicolae Ceaușescu și Valéry Giscard d'Estaing, tovarășii Elena Ceaușescu și doamna Anne-Aymone Giscard d'Estaing s-au întors în Capitală, venind de la Sinaia.

De la castelul Peles — reședința rezervată distinșilor oaspeți — pînă la fosta Sinaia, șefii celor două state au fost aclamați îndelung de numeroși localnici și turiști aflați la acest sfîrșit de săptămîină în frumoasa stațiune montană.

În gara Sinaia, împodobită sîrbătorește cu drapelule de stat ale celor două țări, care încadrau portretele președintilor Nicolae Ceaușescu și Valéry Giscard d'Estaing, o gardă militară, formată din trupe de vînători de munte, a prezentat onorul.

Cel doi sefi de stat au fost salutați cu deosebită căldură de Ion Cîrcel, președintele Consiliului popular județean Prahova, și de Constantin Neșcu, primarul orașului Sinaia.

Sute de locuitori ai Sinaiei, aflați în piața gîră și pe peron, și-au luat un rămas bun de la distinșii oaspeți. Președinții Nicolae Ceaușescu și Valéry Giscard d'Estaing, tovarășii Elena Ceaușescu și doamna Anne-Aymone Giscard d'Estaing au răspuns cu prietenie manifestărilor calde adresate de cetățeni.

La sosire în gara Băneasa, președintele Nicolae Ceaușescu și președintele Valéry Giscard d'Estaing, tovarășii Elena Ceaușescu și doamna Anne-Aymone Giscard d'Estaing au fost salutați de tovarășii Manea Mănescu, Ștefan Voitec, Emil Bobu,

Cornel Burtică, Janos Fazekas, Ion Ioniță, Paul Niculescu, Gheorghe Oprescu, Gheorghe Pană, Ilie Verdeț, Ion Coman, Mihail Dobrescu, Nicolae Glosan, cu soțiile, de membri ai guvernului, de alte persoane oficiale. Au fost prezenți, de asemenea, ambasadorul României la Paris și ambasadorul Franței la București.

Numeroși bucureșteni au făcut o

caldă manifestare de stimă și prețuire celor doi sefi de stat, ovacionînd pentru prietenia tradițională româno-franceză, pentru dezvoltarea în continuare a legăturilor de strînsă colaborare și cooperare dintre România și Franța.

Președintele Nicolae Ceaușescu și președintele Valéry Giscard d'Estaing au răspuns cu simpatie manifestărilor multimi.

Telegramă de la bordul avionului

Excelenței Sale Domnului NICOLAE CEAUȘESCU

Președintele Republicii Socialiste România

Țin să mulțumesc domnului președinte al României pentru primirea excepțională pe care doamna Ceaușescu și Domnia Sa personal, împreună cu poporul român, ne-au rezervat-o.

Sînt foarte impresionat de marea atenție cu care am fost înconjuurați și am apreciat mult ospitalitatea de care ne-am bucurat la castelul de la Sinaia.

Numeroasele întîlneiri pe care le-am avut împreună au fost deosebit de utile. Ele ne-au permis să afirmăm în mod solemn atașamentul României și al Franței față de politica destinderii și cea a dezarmării, a căror importanță pentru pacea Europei și a lumii devine zi de zi tot mai mare.

Mă bucur, de asemenea, de dezvoltarea cooperării bilaterale la care a contribuit vizita mea. Sper ca schimburile noastre să se dezvolte pe aceeași bază ca și pînă acum și ca vizita dumneavoastră oficială în Franța, pe care o doresc cit mai apropiată, să le dea un nou avînt.

Cu sentimente deosebit de cordiale,

VALÉRY GISCARD D'ESTAING

ÎNȚINEREA PREȘEDINȚILOR NICOLAE CEAUȘESCU ȘI VALÉRY GISCARD D'ESTAING

cu ziariști români, francezi și reprezentanți ai presei mondiale

Simbătă, președintele Nicolae Ceaușescu și președintele Valéry Giscard d'Estaing s-au întâlnit, în cadrul unei conferințe de presă, cu ziariști români și francezi, precum și cu reprezentanți ai presei mondiale aflați la București cu prilejul vizitei șefului statului francez în România.

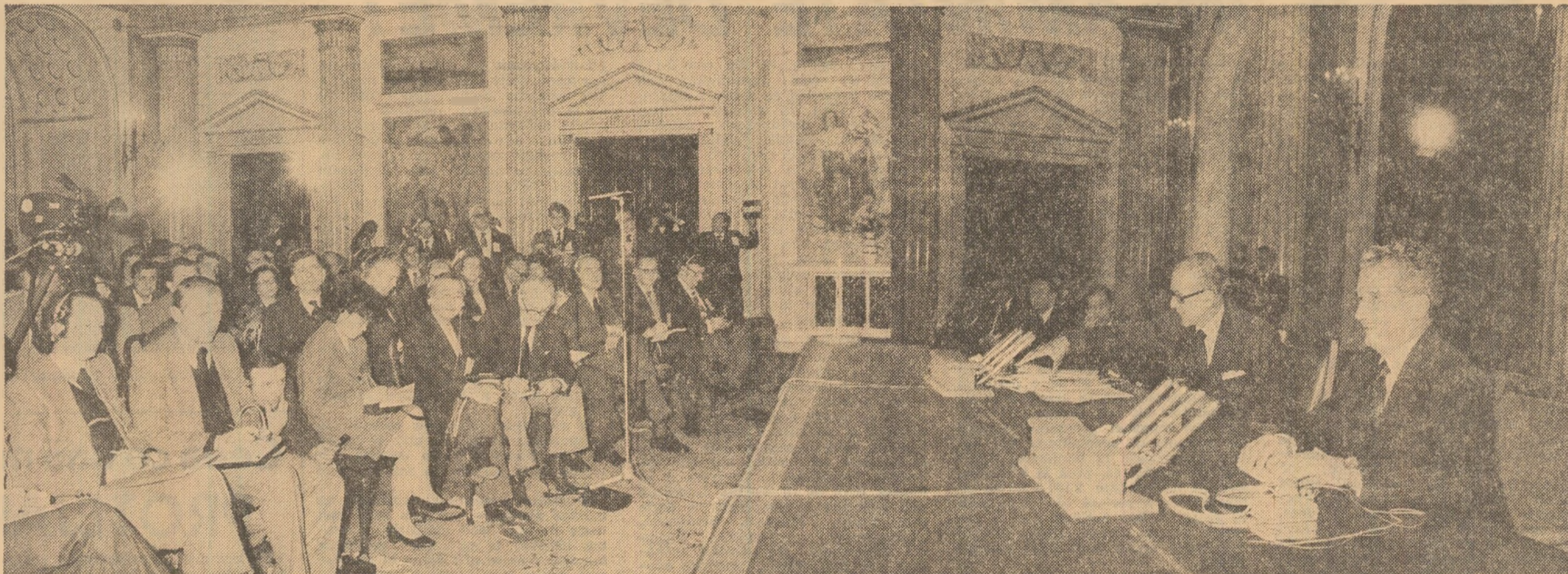
Au participat reprezentanți ai presei centrale din țara noastră, ai Agenției și Radioteleviziunii, jurnaliști speciali și un ziarist și companii de radio și televiziune din Franța și din alte țări, ai unor mari agenții internaționale de presă, corespondenți acreditați la București.

La conferința de presă au asistat tovarășii Manca Mănescu, Cornel Burtică, Dumitru Popescu, Ștefan Andrei, precum și Ioan Avram, ministrul industriei construcțiilor de mașini, și Corneliu Mănescu, ambasadorul României la Paris.

Au fost de față, de asemenea, Jean-François Poncet, Jean-François Delnau, Jacques Legendre, Jean-Pierre Prouteau, Jacques Wahl, Pierre Ceres, ambasadorul Franței la București, celelalte persoane oficiale care l-au însoțit pe președintele Franței în țara noastră.

La începutul întâlnirii, președintele Nicolae Ceaușescu și Valéry Giscard d'Estaing au făcut scurte declarații în legătură cu rezultatele dialogului la nivel înalt franco-românesc.

În continuare, cei doi șefi de stat au răspuns întrebărilor adresate de ziariști.

Declarația președintelui Valéry Giscard d'Estaing

Doamnelor și domnilor ziariști,

Am venit în România la invitația președintelui Nicolae Ceaușescu și am avut împreună discuții aprofundate asupra relațiilor franco-române și asupra principalelor probleme ale lumii de astăzi. Rezultatul acestor discuții este consemnat într-o declarație pe care am semnat-o și care este cea de-a treia declarație franco-română. Prima a fost semnată de președintele Ceaușescu și generalul de Gaulle în 1968, a doua a fost semnată la Paris în 1970, de președintele Ceaușescu și președintele Pompidou, iar cea de-a treia semnată de președintele Ceaușescu și de mine. Fiecare din aceste trei declarații a trasat linia de dezvoltare a cooperării politice, economice și culturale între România și Franța.

Întrucât textul acestor declarații va fi difuzat, eu subliniez unele puncte esențiale. Primul punct este confirmarea dorinței de cooperare bilaterală dintre România și Franța — voință politică ce se manifestă prin înțelegerea la cel mai înalt nivel. Astfel, după vizita pe care am făcut-o la sediul președintelui Ceaușescu în România și stabilită ca el, la rândul său, să vină în Franța într-un vizor apropiat, pentru a menține ritmul acestor întâlniri la nivel înalt. Al doilea punct îl constituie înțelegerea pe care am avut-o că, în ceea ce privește dezvoltarea economică și al problemelor umanitare au fost reamintite în declarația noastră. Al treilea punct îl constituie preocuparea noastră comună de a milita pentru dezarmare în Europa, problema complexă, având în vedere numărul țărilor interesate, precum și problemele tehnice de tot felul care tin de acumularea actuală de armamente. Noi ne-am declarat de acord — această afirmație și în declarația noastră — că trebuie să se realizeze o conferință asupra dezarmării urmând toate țările semnatarile Actului final de la Helsinki.

Declarația se referă în continuare la normele politice internaționale în lume și, fie că este vorba despre declarația noastră, fie că este vorba de comunicatul care tratează în mod deosebit problemele Africii și problemele Orientului Mijlociu, reamintim principiile fundamentale de abordare a stărilor de tensiune din diferite zone ale lumii. În sfârșit, ultimul punct al Declarației noastre comune se referă la problemele dezvoltării, la dorința comună a României și a Franței de a găsi soluții noi, originale și mai substanțiale la problemele dezvoltării și la voința noastră de a coopera în cadrul diferitelor conferințe sau forumuri în care problemele dezvoltării vor fi abordate într-un vizor apropiat.

Iată, în esență, principiile cooperării politice dintre România și Franța, așa cum sunt înscrise în Declarația noastră.

Azi dimineață, miniștrii comerțului exterior al României și Franței au semnat cinci documente. Este vorba în primul rând despre un acord general — cadrul de dezvoltare al schimburilor și cooperării economice. Acest acord materializează, după cum știți, dorința noastră de a dubla în 1980 volumul schimburilor față de 1975. Ambele părți ne-am exprimat

Declarația președintelui Nicolae Ceaușescu

Doamnelor și domnilor ziariști,

Doresc să exprim deplina satisfacție pentru rezultatele excelente ale convorbirilor și vizitei președintelui Giscard d'Estaing.

Într-adevăr, de la prima Declarație comună din 1968 și până la cea de-a treia declarație — pe care am semnat-o astăzi — relațiile româno-franceze au cunoscut un progres substanțial atât în ce privește schimburiile economice, cât și în cooperarea în producție, care s-a dezvoltat în aceste țări în câteva domenii importante, printre care în domeniul aviației — mă refer la elicopterul al calculatoarelor, în construcția de automobile și în alte sectoare.

De asemenea, în aceste ani s-a dezvoltat colaborarea în domeniul științei, culturii, turismului, într-o formă nouă, superioară, relațiile tradiționale dintre România și Franța.

Totodată, așa putea spune că, pe baza prevederilor declarației din 1968, s-a realizat o colaborare strânsă între țările noastre pe plan internațional, cu atât mai mult cu cât, într-o serie de probleme fundamentale, România și Franța au aceluși poziții — mă refer la necesitatea ca relațiile dintre state să se bazeze pe deplină egalitate în drepturi, pe respectul independenței și suveranității naționale, pe respectul dreptului fiecărei țări de a fi pe deplin stăpîn pe destinele sale și de a nu se admite nici un amestec în afacerile interne ale altor state și națiuni.

De altfel, împreună cu președintele Giscard d'Estaing am semnat declarația de principii de la Helsinki, care afirmă că puterea voinței popoarelor țărilor samarite de a acționa pentru afirmarea unor relații noi în lume și, îndeosebi, în Europa, necesitatea înfăptuirii unei lumi a securității și colaborării, a unei lumi care să asigure fiecărei națiuni posibilități egale de afirmare și dezvoltare. Deoarece președintele Giscard d'Estaing a prezentat pe larg acordurile realizate, nu doresc să mă mai refer la ele. Într-adevăr, cele cinci înțelegeri realizate și semnate astăzi de miniștrii de comerț exterior al României și Franței, precum și celelalte acorduri și contracte semnate în aceste zile deschid o perspectivă bună colaborării dintre România și Franța. Noi dorim realmente să realizăm obiectivul care l-am stabilit încă în 1968, ca Franța să ocupe primul loc în comerțul exterior al României cu țările occidentale. Am realizat amândouă pași în această privință, dar mai avem ceva de făcut. Sperăm că înțelegerile din aceste zile vor crea condiții pentru a atinge acest obiectiv. Facem acest lucru nu în detrimentul altora, ci tocmai din dorința de a demonstra că este posibil ca pe pînă între două țări sociale diferite — dacă acestea sunt animate de respect reciproc și de voința de a colabora pe principii depline egalități — se pot realiza cooperări reciproce avantajoase și echilibrate, bune atât pentru ambele părți, cât și pentru securitatea și pacea lumii. Doresc să menționez că sintem ferm hotărâți să facem totul pentru ca în toate aceste domenii asupra cărora am convenit — inclusiv în domeniul televiziunii — să adoptăm sistemul SECAM, în legătură cu care am discutat și am hotărât în aceste zile — să realizăm o cooperare la un nivel cât mai înalt. Consider că deosebirile în ce privește sistemul economic al celor două țări nu constituie o piedică în realizarea acestui obiectiv. Noi cooperăm, de altfel, bine în prezent atât cu întreprinderile franceze de stat, cât și cu întreprinderile și companiile particulare din Franța. Deci, avem o experiență — și pe această bază putem afirma că există condiții ca tot ceea ce am înscris în documentele semnate în aceste zile — inclusiv în ce privește cooperarea cu întreprinderi mici — să fie realizat.

În ce privește problemele interna-

ționale, desigur, în primul rând ne-am preocupat de situația din Europa — desigur, altele zone sunt mai complicate. Am discutat despre Europa nu numai pentru că trăim pe acest continent, ci și pentru că aici sînt concentrate cele mai importante mijloace de distrugere și cele mai puternice armate, stau față în față cele două blocuri militare — N.A.T.O. și Pactul de la Varșovia. Ca atare, înfăptuirea securității europene, trecerea la măsuri concrete de dezarmare militară și dezarmare vor exercita o puternică influență asupra subdezvoltării și înfăptuirii Europei. Noi ne-am pronunțat pentru o conferință consacrată înfăptuirii dezarmării în Europa, desigur, considerând aceasta ca o parte a preocupărilor privind dezarmarea generală și prevenirea și abordarea problemelor securității în Europa trebuie să se facă lîund în considerare atât armamentul clasic, cât și armamentul nuclear, deoarece fără o abordare globală a problemelor de securitate și fără o abordare mai pu- venit atât problemelor înecării înarmării nucleare, cât și dezarmării nucleare nu se pot realiza pași reali în direcția dezarmării. Sperăm că schimbările de vederi asupra acestor probleme vor întări colaborarea româno-franceză în problemele dezarmării.

De asemenea, am discutat mult în legătură cu problemele legate de lichidarea subdezvoltării și înfăptuirea unui ordin economic internațional. România, fiind ca însăși țară în curs de dezvoltare, făcînd parte din grupul acestor țări, este direct interesată să se ajungă la soluții reale, care să prevină un spul înarmare din partea țărilor dezvoltate pentru țările în curs de dezvoltare, precum și la înfăptuirea unor relații noi între state — ceea ce noi numim o nouă ordine economică și politică. Așa putea spune că, pentru aceste probleme am ajuns, de asemenea, la înțelegerea de a conlucra — desigur, de pe poziții diferite, avînd în vedere că Franța se numără printre țările dezvoltate — pentru a găsi soluții avantajoase atât pentru țările în curs de dezvoltare, cât și pentru țările dezvoltate, pentru înțelegerea economiei mondiale.

Este evident că ne-am preocupat de problemele complicate care există astăzi în diferite părți ale lumii și în conflictele care pun tot mai grav în pericol pacea în întregii omeniri. Așa cum se menționează, de altfel, în Declarația și în Comunicat, am ajuns la concluzia comună că trebuie făcut totul pentru soluționarea tuturor problemelor dintre state prin tratative pașnice, pentru a se renunța la forță, la calea militară în rezolvarea diferitelor litigii dintre state. Noi considerăm că numai prin calea pașnică se poate realiza o ordine internațională care să asigure securitatea și pacea lumii. Doresc să menționez că sintem ferm hotărâți să facem totul pentru ca în toate aceste domenii asupra cărora am convenit — inclusiv în domeniul televiziunii — să adoptăm sistemul SECAM, în legătură cu care am discutat și am hotărât în aceste zile — să realizăm o cooperare la un nivel cât mai înalt. Consider că deosebirile în ce privește sistemul economic al celor două țări nu constituie o piedică în realizarea acestui obiectiv. Noi cooperăm, de altfel, bine în prezent atât cu întreprinderile franceze de stat, cât și cu întreprinderile și companiile particulare din Franța. Deci, avem o experiență — și pe această bază putem afirma că există condiții ca tot ceea ce am înscris în documentele semnate în aceste zile — inclusiv în ce privește cooperarea cu întreprinderi mici — să fie realizat.

În ce privește problemele internaționale, desigur, în primul rând ne-am preocupat de situația din Europa — desigur, altele zone sunt mai complicate. Am discutat despre Europa nu numai pentru că trăim pe acest continent, ci și pentru că aici sînt concentrate cele mai importante mijloace de distrugere și cele mai puternice armate, stau față în față cele două blocuri militare — N.A.T.O. și Pactul de la Varșovia. Ca atare, înfăptuirea securității europene, trecerea la măsuri concrete de dezarmare militară și dezarmare vor exercita o puternică influență asupra subdezvoltării și înfăptuirii Europei. Noi ne-am pronunțat pentru o conferință consacrată înfăptuirii dezarmării în Europa, desigur, considerând aceasta ca o parte a preocupărilor privind dezarmarea generală și prevenirea și abordarea problemelor securității în Europa trebuie să se facă lîund în considerare atât armamentul clasic, cât și armamentul nuclear, deoarece fără o abordare globală a problemelor de securitate și fără o abordare mai pu- venit atât problemelor înecării înarmării nucleare, cât și dezarmării nucleare nu se pot realiza pași reali în direcția dezarmării. Sperăm că schimbările de vederi asupra acestor probleme vor întări colaborarea româno-franceză în problemele dezarmării.

De asemenea, am discutat mult în legătură cu problemele legate de lichidarea subdezvoltării și înfăptuirea unui ordin economic internațional. România, fiind ca însăși țară în curs de dezvoltare, făcînd parte din grupul acestor țări, este direct interesată să se ajungă la soluții reale, care să prevină un spul înarmare din partea țărilor dezvoltate pentru țările în curs de dezvoltare, precum și la înfăptuirea unor relații noi între state — ceea ce noi numim o nouă ordine economică și politică. Așa putea spune că, pentru aceste probleme am ajuns, de asemenea, la înțelegerea de a conlucra — desigur, de pe poziții diferite, avînd în vedere că Franța se numără printre țările dezvoltate — pentru a găsi soluții avantajoase atât pentru țările în curs de dezvoltare, cât și pentru țările dezvoltate, pentru înțelegerea economiei mondiale.

Este evident că ne-am preocupat de problemele complicate care există astăzi în diferite părți ale lumii și în conflictele care pun tot mai grav în pericol pacea în întregii omeniri. Așa cum se menționează, de altfel, în Declarația și în Comunicat, am ajuns la concluzia comună că trebuie făcut totul pentru soluționarea tuturor problemelor dintre state prin tratative pașnice, pentru a se renunța la forță, la calea militară în rezolvarea diferitelor litigii dintre state. Noi considerăm că numai prin calea pașnică se poate realiza o ordine internațională care să asigure securitatea și pacea lumii. Doresc să menționez că sintem ferm hotărâți să facem totul pentru ca în toate aceste domenii asupra cărora am convenit — inclusiv în domeniul televiziunii — să adoptăm sistemul SECAM, în legătură cu care am discutat și am hotărât în aceste zile — să realizăm o cooperare la un nivel cât mai înalt. Consider că deosebirile în ce privește sistemul economic al celor două țări nu constituie o piedică în realizarea acestui obiectiv. Noi cooperăm, de altfel, bine în prezent atât cu întreprinderile franceze de stat, cât și cu întreprinderile și companiile particulare din Franța. Deci, avem o experiență — și pe această bază putem afirma că există condiții ca tot ceea ce am înscris în documentele semnate în aceste zile — inclusiv în ce privește cooperarea cu întreprinderi mici — să fie realizat.

În ce privește problemele interna-

ționale, desigur, în primul rînd ne-am preocupat de situația din Europa — desigur, altele zone sunt mai complicate. Am discutat despre Europa nu numai pentru că trăim pe acest continent, ci și pentru că aici sînt concentrate cele mai importante mijloace de distrugere și cele mai puternice armate, stau față în față cele două blocuri militare — N.A.T.O. și Pactul de la Varșovia. Ca atare, înfăptuirea securității europene, trecerea la măsuri concrete de dezarmare militară și dezarmare vor exercita o puternică influență asupra subdezvoltării și înfăptuirii Europei. Noi ne-am pronunțat pentru o conferință consacrată înfăptuirii dezarmării în Europa, desigur, considerând aceasta ca o parte a preocupărilor privind dezarmarea generală și prevenirea și abordarea problemelor securității în Europa trebuie să se facă lîund în considerare atât armamentul clasic, cât și armamentul nuclear, deoarece fără o abordare globală a problemelor de securitate și fără o abordare mai pu- venit atât problemelor înecării înarmării nucleare, cât și dezarmării nucleare nu se pot realiza pași reali în direcția dezarmării. Sperăm că schimbările de vederi asupra acestor probleme vor întări colaborarea româno-franceză în problemele dezarmării.

De asemenea, am discutat mult în legătură cu problemele legate de lichidarea subdezvoltării și înfăptuirea unui ordin economic internațional. România, fiind ca însăși țară în curs de dezvoltare, făcînd parte din grupul acestor țări, este direct interesată să se ajungă la soluții reale, care să prevină un spul înarmare din partea țărilor dezvoltate pentru țările în curs de dezvoltare, precum și la înfăptuirea unor relații noi între state — ceea ce noi numim o nouă ordine economică și politică. Așa putea spune că, pentru aceste probleme am ajuns, de asemenea, la înțelegerea de a conlucra — desigur, de pe poziții diferite, avînd în vedere că Franța se numără printre țările dezvoltate — pentru a găsi soluții avantajoase atât pentru țările în curs de dezvoltare, cât și pentru țările dezvoltate, pentru înțelegerea economiei mondiale.

Este evident că ne-am preocupat de problemele complicate care există astăzi în diferite părți ale lumii și în conflictele care pun tot mai grav în pericol pacea în întregii omeniri. Așa cum se menționează, de altfel, în Declarația și în Comunicat, am ajuns la concluzia comună că trebuie făcut totul pentru soluționarea tuturor problemelor dintre state prin tratative pașnice, pentru a se renunța la forță, la calea militară în rezolvarea diferitelor litigii dintre state. Noi considerăm că numai prin calea pașnică se poate realiza o ordine internațională care să asigure securitatea și pacea lumii. Doresc să menționez că sintem ferm hotărâți să facem totul pentru ca în toate aceste domenii asupra cărora am convenit — inclusiv în domeniul televiziunii — să adoptăm sistemul SECAM, în legătură cu care am discutat și am hotărât în aceste zile — să realizăm o cooperare la un nivel cât mai înalt. Consider că deosebirile în ce privește sistemul economic al celor două țări nu constituie o piedică în realizarea acestui obiectiv. Noi cooperăm, de altfel, bine în prezent atât cu întreprinderile franceze de stat, cât și cu întreprinderile și companiile particulare din Franța. Deci, avem o experiență — și pe această bază putem afirma că există condiții ca tot ceea ce am înscris în documentele semnate în aceste zile — inclusiv în ce privește cooperarea cu întreprinderi mici — să fie realizat.

Într-adevăr, de la prima Declarație comună din 1968 și până la cea de-a treia declarație — pe care am semnat-o astăzi — relațiile româno-franceze au cunoscut un progres substanțial atât în ce privește schimburiile economice, cât și în cooperarea în producție, care s-a dezvoltat în aceste țări în câteva domenii importante, printre care în domeniul aviației — mă refer la elicopterul al calculatoarelor, în construcția de automobile și în alte sectoare.

De asemenea, în aceste ani s-a dezvoltat colaborarea în domeniul științei, culturii, turismului, într-o formă nouă, superioară, relațiile tradiționale dintre România și Franța.

Totodată, așa putea spune că, pe baza prevederilor declarației din 1968, s-a realizat o colaborare strânsă între țările noastre pe plan internațional, cu atât mai mult cu cât, într-o serie de probleme fundamentale, România și Franța au aceluși poziții — mă refer la necesitatea ca relațiile dintre state să se bazeze pe deplină egalitate în drepturi, pe respectul independenței și suveranității naționale, pe respectul dreptului fiecărei țări de a fi pe deplin stăpîn pe destinele sale și de a nu se admite nici un amestec în afacerile interne ale altor state și națiuni.

De altfel, împreună cu președintele Giscard d'Estaing am semnat declarația de principii de la Helsinki, care afirmă că puterea voinței popoarelor țărilor samarite de a acționa pentru afirmarea unor relații noi în lume și, îndeosebi, în Europa, necesitatea înfăptuirii unei lumi a securității și colaborării, a unei lumi care să asigure fiecărei națiuni posibilități egale de afirmare și dezvoltare. Deoarece președintele Giscard d'Estaing a prezentat pe larg acordurile realizate, nu doresc să mă mai refer la ele. Într-adevăr, cele cinci înțelegeri realizate și semnate astăzi de miniștrii de comerț exterior al României și Franței, precum și celelalte acorduri și contracte semnate în aceste zile deschid o perspectivă bună colaborării dintre România și Franța. Noi dorim realmente să realizăm obiectivul care l-am stabilit încă în 1968, ca Franța să ocupe primul loc în comerțul exterior al României cu țările occidentale. Am realizat amândouă pași în această privință, dar mai avem ceva de făcut. Sperăm că înțelegerile din aceste zile vor crea condiții pentru a atinge acest obiectiv. Facem acest lucru nu în detrimentul altora, ci tocmai din dorința de a demonstra că este posibil ca pe pînă între două țări sociale diferite — dacă acestea sunt animate de respect reciproc și de voința de a colabora pe principii depline egalități — se pot realiza cooperări reciproce avantajoase și echilibrate, bune atât pentru ambele părți, cât și pentru securitatea și pacea lumii. Doresc să menționez că sintem ferm hotărâți să facem totul pentru ca în toate aceste domenii asupra cărora am convenit — inclusiv în domeniul televiziunii — să adoptăm sistemul SECAM, în legătură cu care am discutat și am hotărât în aceste zile — să realizăm o cooperare la un nivel cât mai înalt. Consider că deosebirile în ce privește sistemul economic al celor două țări nu constituie o piedică în realizarea acestui obiectiv. Noi cooperăm, de altfel, bine în prezent atât cu întreprinderile franceze de stat, cât și cu întreprinderile și companiile particulare din Franța. Deci, avem o experiență — și pe această bază putem afirma că există condiții ca tot ceea ce am înscris în documentele semnate în aceste zile — inclusiv în ce privește cooperarea cu întreprinderi mici — să fie realizat.

În ce privește problemele internaționale, desigur, în primul rînd ne-am preocupat de situația din Europa — desigur, altele zone sunt mai complicate. Am discutat despre Europa nu numai pentru că trăim pe acest continent, ci și pentru că aici sînt concentrate cele mai importante mijloace de distrugere și cele mai puternice armate, stau față în față cele două blocuri militare — N.A.T.O. și Pactul de la Varșovia. Ca atare, înfăptuirea securității europene, trecerea la măsuri concrete de dezarmare militară și dezarmare vor exercita o puternică influență asupra subdezvoltării și înfăptuirii Europei. Noi ne-am pronunțat pentru o conferință consacrată înfăptuirii dezarmării în Europa, desigur, considerând aceasta ca o parte a preocupărilor privind dezarmarea generală și prevenirea și abordarea problemelor securității în Europa trebuie să se facă lîund în considerare atât armamentul clasic, cât și armamentul nuclear, deoarece fără o abordare globală a problemelor de securitate și fără o abordare mai pu- venit atât problemelor înecării înarmării nucleare, cât și dezarmării nucleare nu se pot realiza pași reali în direcția dezarmării. Sperăm că schimbările de vederi asupra acestor probleme vor întări colaborarea româno-franceză în problemele dezarmării.

De asemenea, am discutat mult în legătură cu problemele legate de lichidarea subdezvoltării și înfăptuirea unui ordin economic internațional. România, fiind ca însăși țară în curs de dezvoltare, făcînd parte din grupul acestor țări, este direct interesată să se ajungă la soluții reale, care să prevină un spul înarmare din partea țărilor dezvoltate pentru țările în curs de dezvoltare, precum și la înfăptuirea unor relații noi între state — ceea ce noi numim o nouă ordine economică și politică. Așa putea spune că, pentru aceste probleme am ajuns, de asemenea, la înțelegerea de a conlucra — desigur, de pe poziții diferite, avînd în vedere că Franța se numără printre țările dezvoltate — pentru a găsi soluții avantajoase atât pentru țările în curs de dezvoltare, cât și pentru țările dezvoltate, pentru înțelegerea economiei mondiale.

Este evident că ne-am preocupat de problemele complicate care există astăzi în diferite părți ale lumii și în conflictele care pun tot mai grav în pericol pacea în întregii omeniri. Așa cum se menționează, de altfel, în Declarația și în Comunicat, am ajuns la concluzia comună că trebuie făcut totul pentru soluționarea tuturor problemelor dintre state prin tratative pașnice, pentru a se renunța la forță, la calea militară în rezolvarea diferitelor litigii dintre state. Noi considerăm că numai prin calea pașnică se poate realiza o ordine internațională care să asigure securitatea și pacea lumii. Doresc să menționez că sintem ferm hotărâți să facem totul pentru ca în toate aceste domenii asupra cărora am convenit — inclusiv în domeniul televiziunii — să adoptăm sistemul SECAM, în legătură cu care am discutat și am hotărât în aceste zile — să realizăm o cooperare la un nivel cât mai înalt. Consider că deosebirile în ce privește sistemul economic al celor două țări nu constituie o piedică în realizarea acestui obiectiv. Noi cooperăm, de altfel, bine în prezent atât cu întreprinderile franceze de stat, cât și cu întreprinderile și companiile particulare din Franța. Deci, avem o experiență — și pe această bază putem afirma că există condiții ca tot ceea ce am înscris în documentele semnate în aceste zile — inclusiv în ce privește cooperarea cu întreprinderi mici — să fie realizat.

În ce privește problemele interna-

ționale, desigur, în primul rînd ne-am preocupat de situația din Europa — desigur, altele zone sunt mai complicate. Am discutat despre Europa nu numai pentru că trăim pe acest continent, ci și pentru că aici sînt concentrate cele mai importante mijloace de distrugere și cele mai puternice armate, stau față în față cele două blocuri militare — N.A.T.O. și Pactul de la Varșovia. Ca atare, înfăptuirea securității europene, trecerea la măsuri concrete de dezarmare militară și dezarmare vor exercita o puternică influență asupra subdezvoltării și înfăptuirii Europei. Noi ne-am pronunțat pentru o conferință consacrată înfăptuirii dezarmării în Europa, desigur, considerând aceasta ca o parte a preocupărilor privind dezarmarea generală și prevenirea și abordarea problemelor securității în Europa trebuie să se facă lîund în considerare atât armamentul clasic, cât și armamentul nuclear, deoarece fără o abordare globală a problemelor de securitate și fără o abordare mai pu- venit atât problemelor înecării înarmării nucleare, cât și dezarmării nucleare nu se pot realiza pași reali în direcția dezarmării. Sperăm că schimbările de vederi asupra acestor probleme vor întări colaborarea româno-franceză în problemele dezarmării.

De asemenea, am discutat mult în legătură cu problemele legate de lichidarea subdezvoltării și înfăptuirea unui ordin economic internațional. România, fiind ca însăși țară în curs de dezvoltare, făcînd parte din grupul acestor țări, este direct interesată să se ajungă la soluții reale, care să prevină un spul înarmare din partea țărilor dezvoltate pentru țările în curs de dezvoltare, precum și la înfăptuirea unor relații noi între state — ceea ce noi numim o nouă ordine economică și politică. Așa putea spune că, pentru aceste probleme am ajuns, de asemenea, la înțelegerea de a conlucra — desigur, de pe poziții diferite, avînd în vedere că Franța se numără printre țările dezvoltate — pentru a găsi soluții avantajoase atât pentru țările în curs de dezvoltare, cât și pentru țările dezvoltate, pentru înțelegerea economiei mondiale.

Este evident că ne-am preocupat de problemele complicate care există astăzi în diferite părți ale lumii și în conflictele care pun tot mai grav în pericol pacea în întregii omeniri. Așa cum se menționează, de altfel, în Declarația și în Comunicat, am ajuns la concluzia comună că trebuie făcut totul pentru soluționarea tuturor problemelor dintre state prin tratative pașnice, pentru a se renunța la forță, la calea militară în rezolvarea diferitelor litigii dintre state. Noi considerăm că numai prin calea pașnică se poate realiza o ordine internațională care să asigure securitatea și pacea lumii. Doresc să menționez că sintem ferm hotărâți să facem totul pentru ca în toate aceste domenii asupra cărora am convenit — inclusiv în domeniul televiziunii — să adoptăm sistemul SECAM, în legătură cu care am discutat și am hotărât în aceste zile — să realizăm o cooperare la un nivel cât mai înalt. Consider că deosebirile în ce privește sistemul economic al celor două țări nu constituie o piedică în realizarea acestui obiectiv. Noi cooperăm, de altfel, bine în prezent atât cu întreprinderile franceze de stat, cât și cu întreprinderile și companiile particulare din Franța. Deci, avem o experiență — și pe această bază putem afirma că există condiții ca tot ceea ce am înscris în documentele semnate în aceste zile — inclusiv în ce privește cooperarea cu întreprinderi mici — să fie realizat.

ționale, desigur, în primul rînd ne-am preocupat de situația din Europa — desigur, altele zone sunt mai complicate. Am discutat despre Europa nu numai pentru că trăim pe acest continent, ci și pentru că aici sînt concentrate cele mai importante mijloace de distrugere și cele mai puternice armate, stau față în față cele două blocuri militare — N.A.T.O. și Pactul de la Varșovia. Ca atare, înfăptuirea securității europene, trecerea la măsuri concrete de dezarmare militară și dezarmare vor exercita o puternică influență asupra subdezvoltării și înfăptuirii Europei. Noi ne-am pronunțat pentru o conferință consacrată înfăptuirii dezarmării în Europa, desigur, considerând aceasta ca o parte a preocupărilor privind dezarmarea generală și prevenirea și abordarea problemelor securității în Europa trebuie să se facă lîund în considerare atât armamentul clasic, cât și armamentul nuclear, deoarece fără o abordare globală a problemelor de securitate și fără o abordare mai pu- venit atât problemelor înecării înarmării nucleare, cât și dezarmării nucleare nu se pot realiza pași reali în direcția dezarmării. Sperăm că schimbările de vederi asupra acestor probleme vor întări colaborarea româno-franceză în problemele dezarmării.

De asemenea, am discutat mult în legătură cu problemele legate de lichidarea subdezvoltării și înfăptuirea unui ordin economic internațional. România, fiind ca însăși țară în curs de dezvoltare, făcînd parte din grupul acestor țări, este direct interesată să se ajungă la soluții reale, care să prevină un spul înarmare din partea țărilor dezvoltate pentru țările în curs de dezvoltare, precum și la înfăptuirea unor relații noi între state — ceea ce noi numim o nouă ordine economică și politică. Așa putea spune că, pentru aceste probleme am ajuns, de asemenea, la înțelegerea de a conlucra — desigur, de pe poziții diferite, avînd în vedere că Franța se numără printre țările dezvoltate — pentru a găsi soluții avantajoase atât pentru țările în curs de dezvoltare, cât și pentru țările dezvoltate, pentru înțelegerea economiei mondiale.

Este evident că ne-am preocupat de problemele complicate care există astăzi în diferite părți ale lumii și în conflictele care pun tot mai grav în pericol pacea în întregii omeniri. Așa cum se menționează, de altfel, în Declarația și în Comunicat, am ajuns la concluzia comună că trebuie făcut totul pentru soluționarea tuturor problemelor dintre state prin tratative pașnice, pentru a se renunța la forță, la calea militară în rezolvarea diferitelor litigii dintre state. Noi considerăm că numai prin calea pașnică se poate realiza o ordine internațională care să asigure securitatea și pacea lumii. Doresc să menționez că sintem ferm hotărâți să facem totul pentru ca în toate aceste domenii asupra cărora am convenit — inclusiv în domeniul televiziunii — să adoptăm sistemul SECAM, în legătură cu care am discutat și am hotărât în aceste zile — să realizăm o cooperare la un nivel cât mai înalt. Consider că deosebirile în ce privește sistemul economic al celor două țări nu constituie o piedică în realizarea acestui obiectiv. Noi cooperăm, de altfel, bine în prezent atât cu întreprinderile franceze de stat, cât și cu întreprinderile și companiile particulare din Franța. Deci, avem o experiență — și pe această bază putem afirma că există condiții ca tot ceea ce am înscris în documentele semnate în aceste zile — inclusiv în ce privește cooperarea cu întreprinderi mici — să fie realizat.

Într-adevăr, de la prima Declarație comună din 1968 și până la cea de-a treia declarație — pe care am semnat-o astăzi — relațiile româno-franceze au cunoscut un progres substanțial atât în ce privește schimburiile economice, cât și în cooperarea în producție, care s-a dezvoltat în aceste țări în câteva domenii importante, printre care în domeniul aviației — mă refer la elicopterul al calculatoarelor, în construcția de automobile și în alte sectoare.

De asemenea, în aceste ani s-a dezvoltat colaborarea în domeniul științei, culturii, turismului, într-o formă nouă, superioară, relațiile tradiționale dintre România și Franța.

Totodată, așa putea spune că, pe baza prevederilor declarației din 1968, s-a realizat o colaborare strânsă între țările noastre pe plan internațional, cu atât mai mult cu cât, într-o serie de probleme fundamentale, România și Franța au aceluși poziții — mă refer la necesitatea ca relațiile dintre state să se bazeze pe deplină egalitate în drepturi, pe respectul independenței și suveranității naționale, pe respectul dreptului fiecărei țări de a fi pe deplin stăpîn pe destinele sale și de a nu se admite nici un amestec în afacerile interne ale altor state și națiuni.

De altfel, împreună cu președintele Giscard d'Estaing am semnat declarația de principii de la Helsinki, care afirmă că puterea voinței popoarelor țărilor samarite de a acționa pentru afirmarea unor relații noi în lume și, îndeosebi, în Europa, necesitatea înfăptuirii unei lumi a securității și colaborării, a unei lumi care să asigure fiecărei națiuni posibilități egale de afirmare și dezvoltare. Deoarece președintele Giscard d'Estaing a prezentat pe larg acordurile realizate, nu doresc să mă mai refer la ele. Într-adevăr, cele cinci înțelegeri realizate și semnate astăzi de miniștrii de comerț exterior al României și Franței, precum și celelalte acorduri și contracte semnate în aceste zile deschid o perspectivă bună colaborării dintre România și Franța. Noi dorim realmente să realizăm obiectivul care l-am stabilit încă în 1968, ca Franța să ocupe primul loc în comerțul exterior al României cu țările occidentale. Am realizat amândouă pași în această privință, dar mai avem ceva de făcut. Sperăm că înțelegerile din aceste zile vor crea condiții pentru a atinge acest obiectiv. Facem acest lucru nu în detrimentul altora, ci tocmai din dorința de a demonstra că este posibil ca pe pînă între două țări sociale diferite — dacă acestea sunt animate de respect reciproc și de voința de a colabora pe principii depline egalități — se pot realiza cooperări reciproce avantajoase și echilibrate, bune atât pentru ambele părți, cât și pentru securitatea și pacea lumii. Doresc să menționez că sintem ferm hotărâți să facem totul pentru ca în toate aceste domenii asupra cărora am convenit — inclusiv în domeniul televiziunii — să adoptăm sistemul SECAM, în legătură cu care am discutat și am hotărât în aceste zile — să realizăm o cooperare la un nivel cât mai înalt. Consider că deosebirile în ce privește sistemul economic al celor două țări nu constituie o piedică în realizarea acestui obiectiv. Noi cooperăm, de altfel, bine în prezent atât cu întreprinderile franceze de stat, cât și cu întreprinderile și companiile particulare din Franța. Deci, avem o experiență — și pe această bază putem afirma că există condiții ca tot ceea ce am înscris în documentele semnate în aceste zile — inclusiv în ce privește cooperarea cu întreprinderi mici — să fie realizat.

În ce privește problemele internaționale, desigur, în primul rînd ne-am preocupat de situația din Europa — desigur, altele zone sunt mai complicate. Am discutat despre Europa nu numai pentru că trăim pe acest continent, ci și pentru că aici sînt concentrate cele mai importante mijloace de distrugere și cele mai puternice armate, stau față în față cele două blocuri militare — N.A.T.O. și Pactul de la Varșovia. Ca atare, înfăptuirea securității europene, trecerea la măsuri concrete de dezarmare militară și dezarmare vor exercita o puternică influență asupra subdezvoltării și înfăptuirii Europei. Noi ne-am pronunțat pentru o conferință consacrată înfăptuirii dezarmării în Europa, desigur, considerând aceasta ca o parte a preocupărilor privind dezarmarea generală și prevenirea și abordarea problemelor securității în Europa trebuie să se facă lîund în considerare atât armamentul clasic, cât și armamentul nuclear, deoarece fără o abordare globală a problemelor de securitate și fără o abordare mai pu- venit atât problemelor înecării înarmării nucleare, cât și dezarmării nucleare nu se pot realiza pași reali în direcția dezarmării. Sperăm că schimbările de vederi asupra acestor probleme vor întări colaborarea româno-franceză în problemele dezarmării.

De asemenea, am discutat mult în legătură cu problemele legate de lichidarea subdezvoltării și înfăptuirea unui ordin economic internațional. România, fiind ca însăși țară în curs de dezvoltare, făcînd parte din grupul acestor țări, este direct interesată să se ajungă la soluții reale, care să prevină un spul înarmare din partea țărilor dezvoltate pentru țările în curs de dezvoltare, precum și la înfăptuirea unor relații noi între state — ceea ce noi numim o nouă ordine economică și politică. Așa putea spune că, pentru aceste probleme am ajuns, de asemenea, la înțelegerea de a conlucra — desigur, de pe poziții diferite, avînd în vedere că Franța se numără printre țările dezvoltate — pentru a găsi soluții avantajoase atât pentru țările în curs de dezvoltare, cât și pentru țările dezvoltate, pentru înțelegerea economiei mondiale.

Este evident că ne-am preocupat de problemele complicate care există astăzi în diferite părți ale lumii și în conflictele care pun tot mai grav în pericol pacea în întregii omeniri. Așa cum se menționează, de altfel, în Declarația și în Comunicat, am ajuns la concluzia comună că trebuie făcut totul pentru soluționarea tuturor problemelor dintre state prin tratative pașnice, pentru a se renunța la forță, la calea militară în

FAPTUL DIVERS

Generozitate

Două femei — Maria Botos, casieră la O.J.T., și Valeria Astalis, de la Intreprinderea Metalurgică de reparații auto și utilaje de transport din Bata Mare — veniseră la spitalul județean în vizită la niște rude bolnave. Tocmai atunci, pe culoar se auzea, alarmant, vocea unei infirmiere: „Aven un caz extrem de grav și trebuie făcută cu maximă urgență o transfuzie de singe proaspăt. Cine are grupa sanguină...?”

Eu — a răspuns Maria Botos —

— Și eu! — a adăugat Valeria Astalis.

Răspunzând apelului, Maria și Valeria au oferit, cu generozitate, singele salvator. De la inimă la inimă.

A stat ceasul...

Pe strada Traian din municipiul Drobeta-Turnu Severin funcționează o ceasornicărie. Cetățeanul Ion Bociogăș s-a dus cu un ceas la reparat. Mesterul l-a consultat, a fixat prețul, omul a achitat și a plecat. Nu înainte ca mesterul să-i spună:

— Ceasul e gata peste două zile.

După două zile, omul s-a înfățișat, dar ceasul nu era reparat. A venit din nou, după alte patru zile. Degeaba. A venit și după alte șase zile. Dar tot degeaba. Și uite-asta, a tot venit după câte de vreo opt ori. Până s-a pierdut răbdarea, ori, îndu-și înapoi ceasul. Tot nereparat.

Cum rămîne cu plata pe degeaba? Cu așa meșteri, își stă ceasul, nu alta!

Joc fără noroc

Al. Birlădeanu, șef de tură, și Mihai Andrieș, operator, lucrau în schimbul de noapte la instalația de origine a Uzinei chimice din Borzești. Puțin după miezul nopții, cei doi începuseră să caste, să mofăie. Ca să nu-i prindă somnul și să treacă timpul mai repede, au început să joace... cărți. Joc de noroc, pe bani. Când unul, cînd altul, după cum le suridea sau le fuarea norocului, ardeau câte o hăruță. Exact ceea ce era strict interzis în locul unde se aflau. Cîmlea e că nu au fost singuri. Au avut și... galerie. Sau, în termeni respectivi, chibriti, l-a „asistat” o... laborantă. Deși, cu fost cu toții amenajați. De unde se vede că asemenea jocuri nu aduc nicio dată noroc.

Pe mina cui era tractorul?

În timp ce se întorcea de la scoală, un tânăr din Poiana Mare, județul Dolj, a fost accidentat mortal de un tractor. Tractorul era condus de Ștefan Bărbieru. Acesta nu avea permis de conducere. Dar avea destul alcool în singe.

Din cercetări rezultă că Ștefan Bărbieru a mai fost prins la volan în stare de ebrietate, a făcut chiar și închiisoare, dar nu se învățase nimic. Nici el, dar nici mai marii lui, de la S.M.A. Calafat care l-au trecut cu vederea abaterile săvîrșite de la disciplina profesională și de la cea rutieră. Acum va da socoteală în fața legii.

Negustorul de promisiuni

Da la o vreme, se prindea prin Oradea un anume Ion Goman. A dat sfîrșit în țară că e un ins cu relații sus-puse și că „nu există problemă pe care să nu o poată rezolva”. Cîl zicea... chibriti, sau și pînă la el el primii creduli. La un moment dat, numărul nautilor a fost așa de mare, încît Goman nu mai prididea cu vînzarea... promisiunilor. Ce fel de promisiuni făcea? Destul să spunem că acum toți clienții lui fluieră a pagubă, în timp ce el, din du-și arama pe față, se jură că nu are relații sus-puse: e singurul adevăr pe care-l spune.

Cînd se întrece măsura...

Dumitru Leru și Gheorghe Doiteanu erau (cu nu mai sint) doi foarte buni prieteni din Tg. Ocna. Prieteni și de pahar. După primul rîd, li s-au deslegat limbile și au început să trîncănească, fiecare-n legea lui, urte și nevrute. După alte câteva pahare au ajuns la ceartă. Au mai dat pe gît cite unul și au ajuns la bătaie. Apoi, ca să pună virf la toate, pe drum spre casă, Leru a scos cuțitul. Intervenție promptă a medicilor l-a salvat pe Doiteanu. Dar pe Leru nu-l mai salvează nimeni de răspundere.

Petre POPA
și corespondenții „Scintilei”

La zi în AGRICULTURĂ

Legumele timpurii au o cerință... legitimă: SĂ FIE ÎNSĂMÎNȚATE DEVREME!

În scopul bunei aprovizionări a populației cu produse agroalimentare, la indicația conducerii partidului, organele de specialitate au luat măsuri pentru suplimentarea, în acest an, cu 30.000 hectare a suprafețelor destinate culturii legumelor. Astfel, se vor cultiva în plus, față de planul inițial, 8.000 hectare cu mazăre, 4.000 hectare cu fasole, 4.000 hectare cu tomate, 4.500 hectare cu castraveți, 2.700 hectare cu rădăcinoase, 500 hectare cu verdeturi, precum și alte legume. Dintre acestea, mazărea, verdeturile și rădăcinoasele se însămîntează tocmai în această perioadă. Am urmărit, mai îndeaproape, cum se realizează programul de cultivare a mazărei de grădină — legumă cu mare pondere în alimentație, care se consumă atît în stare proaspătă, cît și conservată.

După cum se știe, pentru a se obține conserve de mazăre de calitate superioară este necesar ca păstăile — materia primă — să se recolteze cît mai devreme. Însă, în loc de începerea cîldurilor, iar producția să fie esalonată, astfel încît fabricile să poată lucra o perioadă mai lungă. Tocmai de aceea, în acest an se vor cultiva 12 soiuri de mazăre cu derivate periodice de vegetație. De asemenea, organele de specialitate au întocmit grafice de însămîntare, astfel încît și pe această cale să se realizeze esalonarea producției pînă la începutul lunii iulie în sud și mijlocul lunii august în jumătatea de nord a țării. La toate acestea se adaugă și alte măsuri menite să asigure obținerea unor cantități cît mai mari de conserve de mazăre și de bună calitate. Instrucți re-

coltare manuală necesită multă forță de muncă, au fost asigurați un număr sporit de mașini pentru recoltat, baza vînzătoare. A crescut și capacitatea de prelucrare prin intrarea în funcțiune a noi linii tehnologice la fabricile de la Oradea, Valenți de Munte, Burdujeni și Hîr. Buna aprovizionare a populației presupune ca și la piață să fie puse în vînzare, în lunile de primăvară, cantități cît mai mari de mazăre — sub formă de păstăi sau boabe. Tînuindu-se seama de neajunsurile care au existat anul trecut în această direcție, producția care se va obține pe cele 8.000 hectare, ce se vor cultiva suplimentar în acest an cu mazăre, va fi valorificată în stare proaspătă la piață.

Obținerea unei producții cît mai mari și esalonarea ei pe o perioadă mai lungă necesită ca mazărea să fie însămîntată cît mai devreme, respectîndu-se întocmai programul stabilit de organele de specialitate. Din datele centralizate la Ministerul Agriculturii rezultă că, pînă la 8 martie, au fost însămîntate 100 hectare cu mazăre. Se apreciază că programul la zi ar fi fost realizat. Ce se așteaptă însă în spațiile cîmpului mediu? Inegalități foarte mari între diferite județe.

Graficele lucrărilor — respectate punct cu punct

ARAD. Din situația întocmită la Intreprinderea Județeană de legume

și fructe rezultă că din cele 175 hectare au fost însămîntate 820 hectare. Îndesobi cu soiurile Alasca, Bîrdi și Lot. În continuare, urmează să se însămînteze, potrivit programului stabilit, celelalte suprafețe cu soiurile Guivert, Dessi și Göttinga. Lucrările sint avansate în unitățile din cadrul consiliilor agro-industriale Sintana, Aradul Nou, Felnac s.a. Atenția specialiștilor și a mecanizatorilor este îndreptată, în egală măsură, spre executarea unor lucrări de bună calitate. Parellel, se pregătesc utilajele pentru recoltat mazăre, iar în zilele următoare vor începe lucrările de reparare a stațiilor de batozare.

TELEORMAN. Pentru a se reedita rezultatele bune de anul trecut — îndeplinirea integrală a planului de producție în legumicultură — au fost luate măsuri pentru respectarea, punct cu punct, a graficelor de însămîntare și plantare a legumelor. Ca urmare, pînă la această dată au fost însămîntate 145 hectare din cele 422 hectare prevăzute în program a se realiza pînă la 15 martie. Lucrările sint avansate în cooperativile agricole Piatra, Brînceni, Scioaștea, „Dezrobirea” — Cervești, Buzescu. Specialiștii din unități urmăresc, la fața locului, lucrările executate.

Temperatura scăzută... a inerției

ILFOV. Însămîntarea mazării se desfășoară din plin în cooperativele agricole Drăgoiești, Sinești, Dridu, Nuc, Găuleni, precum și în fermele proprii ale întreprinderilor pentru prelucrarea legumelor și fructelor Oltești, Giurgiu și Buftea. Totuși, suprafețele însămîntate pînă la această dată reprezintă numai 50 la sută față de cele prevăzute în program. Se invocă în multe unități agricole motivul că solul ar fi încă rece. Dar în aceleași condiții climatice, în jude-

țul Teleorman au fost însămîntate suprafețe mult mai mari cu mazăre. Vor neapărat legumicultorii ilfoveni să livreze mazărea în luna iunie, uscată puternic de soare? Consumatorii nu o vor cumpăra, iar fabricile vor produce conserve de calitate inferioară. În județul Ilfov, îndeosebi în zona Greaca, există bunul obicei ca mazărea să se însămînteze în ultima decadă a lunii februarie. O tradiție care ar trebui reinviată. Deși a trecut o decadă din luna martie, măcar acum să fie grăbită însămîntarea mazării.

De rămasit cîteva însușiri ale acestor plante în loc de orice altă plantă pentru grăbirea semănăturii:

- mazărea are cerințe moderate față de temperatură, germină începînd la 1-2 grade la sursele din cultura mare și 3-4 grade la cele de grădină;
- creșterea plantelor începe la temperatura aerului de plus 4-5 grade, dar plantele tinere suportă și temperaturi scăzute de minus 5-6 grade;
- pentru a germina, semințele de mazăre absorb o cantitate mult mai mare de apă decît cerealele și anume 100-150 la sută din greutatea lor, apă care se adă acum în sol, dar mai tîrziu s-ar putea pierde prin evaporare.

Este bine să se știe, dar și să se țină seama de faptul că:

- tîrzierile semănăturii cu 10 zile față de mazărea optimă determină reducerea producției cu 20-30 la sută;
- la o întîrziere de 20 de zile, producția se reduce la jumătate.

Prin urmare, chiar dacă timpul continuă să fie rece, trebuie să se intensifice semănătură mazării, respectîndu-se programul stabilit de organele de specialitate, astfel încît să se obțină recolte timpurii și esalonate pe o perioadă cît mai lungă.

Ioan HERTEG
și corespondenții „Scintilei”

Concertul orchestrei Wiener Symphoniker

Un colectiv simfonic cu o istorie demănită de două secole: și-a spus cuvîntul în viața muzicală vieneză, pînă la anul înfîințării — 1900. La pînă din ei s-au aflat F. Lîwe (elev al lui Bruckner), Gustav Mahler; mai tîrziu Wilhelm Furtwängler, Bruno Walter, Richard Strauss... S-a consolidat de-a lungul timpului, a răzînd cele mai interesante forte muzicale internaționale din capitala Austriei, propunînd forma și denumirea actuală încă de-abia în 1945.

Răsunînd mai departe cartea de onoare și îl vom găsi colaboratorii pe Herbert von Karajan, pe Wolfgang Sawallish, Otto von Klemperer, Karl Böhm, mari personalități ale baghetei de la care un ansamblu de muzicieni profesioniști și în sensul cel mai înalt al cuvîntului, un ansamblu permanent pentru îmbunătățirea tehnicilor, al unei continue competitivități — poate „profită”, adică în viața, în ultimii ani au lucrat cu celebrul Carlo Maria Giulini — înregistrări, filmări, cu André Cluytens, pentru ca la momentul concertului de la Sala Palatului, să evolueze sub conducerea lui Christoph Eschenbach în dublă ca- litate: pianist și dirijor. Nu este deloc de mirare că momentul de vîrf al seriei a fost Mozart — Concertul pentru pian și orchestră în La major, K. W. 488 — dacă stîm- cile dirijorului-pianist este autorul integralei

„Mozart” (discuri ce cuprind sonate, concert, Echilibrat, limpede, de un cristalin ireproșabil; de la Allegro-ul de început, cînd grupul de instrumente de coarde, înainte de a da cuvîntul solistului, propune cu grație cele două prime conducătoare (forma mediativă, a doua cu un plus de luminizitate, unduită aproape vocal), la Adagio-ul nostalgic

scuștit a ideilor. Astfel a reușit în Simfonia a III-a în Re major de Schubert — o pus care de fapt are vizibile ecouri în muzica modernă, — cîteva strălucite pagini (spre exemplu în Allegretto, în acel lumenos menuet). În schimb, a apărut mai puțin convingător, la Brahms. Pentru că, într-o astfel de lucrare cum este Simfonia I în Do minor de Brahms, spățiile de exprimare sînt mult mai largi, nu numai fraza conține cîi întreaga dramaturgie, nu numai momentul în sine ci amîna desfășurare. Să ne gîndim la suflul penetrant al introducerii, la poemele meditative care formează de fapt născuturile acestei intensități și încordarea finalului, la toate acele date care au făcut pe melomani să se fascineze de simfonie brahmsiană — „X-a simfonie” a lui Beethoven. Date pe care Eschenbach încă nu le stăpînește în calitatea sa de dirijor. În schimb trebuie să recunoaștem seriozitatea ansamblului, domn de tradiția, de istoria sa. Instrumentarii (estru, clarinet, o gamă de instrumente ireproșabile, bine pregătite, avînd o exemplară școală a cântecului).

Dintre ei nu mai vorbim de excelentul concertmaestru — a pînă din cînd în cînd la citirea directă a partiturilor.

Smaranda OTEANU

CARNET MUZICAL

NOTE CETĂTENESTI

Un orar „foarte precis”: după bunul plac

Pe firmă scrie: I.A.P.L. Amzei: „bucuf-patiserie — Parc-Scintilei”. Pe usă, în locul rezervat pentru orar, nu sînt nîmici. Doar ceva mai jos, o precizare: duminică închis. De ce ne-am oprit asupra acestor „amănunte”? I.A.P.L. Amzei a motivat, probabil obținerea spațiului respectiv cu intenția declarată de a deschide aici un bufet-patiserie, de a diversifica rețeaua cu unități de mare utilitate, într-o zonă aglomerată. Și l-a obținut. La început pentru un mic bufet-patiserie. Apoi a mai obținut ceva spațiu și a pus în funcțiune o cofetărie-si-o bodega. Apoi a mai obținut un spațiu și a creat și-o braserie. Bufoțul n-a rămas de-

ci un bar care aprovizionează cu băutură bodega și braseria. Dar la această originală „diversificare” se mai adaugă una: în locul de aici alcătulește un orar — înfăciat în drept ori n-a în-tocmit un asemenea orar, ori nu controlază respectarea lui — după bunul plac. O dată închid la ora 20.00, altă dată la 20.30, iar zilele trecute (marți 6 martie, de pînă) la 20.45. De ce? Pentru că aproape toți din personalul localului se „cîsteau” (unii cu clienții, alții între ei) și nu se mai grăbesc, pe nimic — e gata în orice moment să-și apotrofeze. Ca să fie diversificarea, completă. (C. Priescu).

stată însă că certificatul de garanție cu care s-a prezentat omul era pentru radio și nu pentru televizor. Instrucți confuzia o săvîrșiseră cel de la magazinul „Otelul”, omul s-a dus din nou la el. Și el, ca să se convingă i-au cerut să aducă aparatul la magazin. Ba, mai mult: i-au promis că l-i va repara delegatul întreprinderii „Electronica”. După ce a fost reparat, aparatul a funcționat... o oră. Ce s-a făcut? Să bată iar drumurile? A căutat în plicul care in-

Televizorul din raft și... confuziile din plic

Cetățeanul Ioan Săveanu din Satu Mare ne-a adus la cunoștință ciudatele peripeții trăite de el în legătură cu un televizor cumpărat de la magazinul „Otelul”. Instrucți televizor portativ „Sport” cumpărat s-a defectat în aceeași zi în care l-a pus în funcțiune (doar după 10 minute), s-a dus să-l spună pășul la magazin. De aici a fost îndrumat să meargă cu aparatul la atelierul de reparatii televizorale, aflate în termen de garanție. Mesterii con-

stată însă că certificatul de garanție cu care s-a prezentat omul era pentru radio și nu pentru televizor. Instrucți confuzia o săvîrșiseră cel de la magazinul „Otelul”, omul s-a dus din nou la el. Și el, ca să se convingă i-au cerut să aducă aparatul la magazin. Ba, mai mult: i-au promis că l-i va repara delegatul întreprinderii „Electronica”. După ce a fost reparat, aparatul a funcționat... o oră. Ce s-a făcut? Să bată iar drumurile? A căutat în plicul care in-

stotește aparatul înstructiunile, pentru a se ghida în reglarea exterioră a acestuia. În plic însă se aflau instrucțiunile pentru televizor... „Diamant”! Asadar, din nou pe drumuri. Vinzătorul de la „Otelul” l-a dat alt plic, dar el nici un fel de instrucțiuni. Pînă la urmă, celălalt a intrat în posesia certificatului de garanție corespunzător. Tre-cuseră însă între timp 10 zile de oboseală și drumuri făcute cu ne-mulțumire. (Octav Grumeza).

Vitrina îndeamnă copiii la fumat?

La stăruie blocul din strada Babeș din 15 A din București se află o cofetărie, o două vitrine la stradă. Rostul vitrinelor, de cînd există, este de a expune produse care să atragă mușterii. Una din ele corespunde scopului. Cealaltă, cu produse preambala-

te, destinate în mod obișnuit copiilor, are un caracter mai... complex. Alături de na-politane „Mihăiță”, bomboane cu ciocolată „Steluța”, biscuiți „Garofila”, jeluiri asortate și ciocolată cu lapte, se lăfăie pachete de țigări „Carpati” cu și fără filtru, „Măreșesti”,

„Snakov”, „Litoral”. „Este curvia în pericol planul de desfășurare al unității? Trebuie atrasi să fumeze... copiii? Asemenea reclamații pentru țigări și fumat în general nu este de admis, cu atît mai mult într-o asemenea unitate. (AL Pălescu).

Patru roți i-au păcălit pe toți?

Formidabil cum a reușit mașina să transforme imaginea lui Micela Ionel în ochii celor care-l cunoșteau! Mai întîi nevastă, de care era despărțit. De unde, al, dragă? — Am cumpărat-o. — Cu ce bani? — Mi-a dat tata darul de nuntă pentru care v-ați cîrilit. Hui acasă, pulsor, hai să ne-mpăcam. Apoi s-a înmănat însuși tatăl, nea Tudorache Micela: — Cu ce-ai cumpărat-o, băiete? — Cu ce cîștig eu, cu ce-a mai strîns Pavlica. — Ia și ăștia două-J-de mii, să nu mă zică nevastă-ta așa și pe dincolo.

Un cumnat, de gheață pînă atunci, l-a invitat să facă împreună concediul litoral, nordul Moldovei și-o cură de pînă în județul Bihor. Soția unui coleg de examen, de conducere și-a ales bărbatul și l-a invitat și ea în comuna natală (Salcia, județul Prahova). O fochistă de la „Corcoral” l-a invitat să împartă împreună spațiul locativ de pe Calea Victoriei. Multe alte partide strălucite se ofereau acestui băiat simpatice, tînăr, cu Dacia 1300 și cu servicii albe de bun.

Unele știau că lucrează la Getax, altele la „Ciclop”. În realitate el se scula la șapte jumătate, mîmînd că se grăbește la program, după care pornea în plimbare pe la vadrurile de bisnizi, pînă cînd se fie închiriat ca șofer cu ora. Pentru că transportul mîrînte avea cei „două-J-de mii” de

la nea Tudorache. Pentru că să-și dăduse nici un ban. Pentru mașină cheltuisese doar cît să-și procure două perechi de numere false și-un microfon de mină cu șnur în melcoșori. „Restul” mașinii fusese „procurat” — ca să ne exprimăm delicat — de la un loc de parcare de lângă Parcul Tineretului. În seara de vară cînd i-a venit ideea, mașina avusese numărul 7-B-153. Începînd de-a doua zi, a purtat, timp de zece luni, ba numărul 3-B-489, ba 2-B-723. Ca să fie și mai sigur că nu-l oprește miliția să-l întrebze de acte, cînd vedea cite-un agent de circulație, ducea microfonul de la bord la gură, mîmînd că transmite ceva febril. Voia să lase impresia că lucrează la Salvare, la I.T.B., la I.D.E.B., ori la altă asemenea instituție de intervenție urgentă în foiosul populației.

La volan, ca la volan, putea mai ușor păcăli. Dar cum j-a derutat pe membrii familiei sale și cu cunoștințele, pe cei care-l știau atît de bine apucăturile? Efectiv, mașina îi transformase imaginea. Să-l vedea acum!

Cel mai scurt transport din lume

Citeva recorduri C.F.R.: cel mai mare tunel din țară — Teiuș-Poiana Florilor (4 km + 370 m); cea mai dreaptă cale ferată — Sărulești-Peștești (93 km fără nici o curbă); cel mai lung pod feroviar — podul de la Cernavodă (3 km + 850 m); cel mai scurt traseu pentru vagoane de marfă: cele 5 trenuri de ciment de la Chișcă-daga la Păuliș (1 km).

Acest din urmă record putea să lipsescă, dacă n-ar fi intervenit în ordinea urmerilor spiritul gospodăresc al prezidentului cooperativei de consum din Soimus, Micu I. Cornel. În raza comunei se află o mare întreprindere de lîmii, aceea din satul Chișcădaga. Avînd să aprovizioneze cu ciment magaziele din sat, întreprinderea Păuliș, prezedintele cooperativei a rămas surprins că nu i s-a dat reparație la Bileaz sau Medgidia și că urmează să ridice marfa de la furnizorul ale cărui coșuri pudrează continuu comuna. Lăsînd trebu-nia polișilor pentru altă dată și revenînd la transport, arătam că distanța de la fabrică la magazinie din Păuliș era atît de mică, încît nu căratul cu autocamionul sau căruța, dar nici cu roaba sau cu brațele nu constituia o problemă. Dacă, spre exemplu, toți amatorii de ciment din sat s-ar fi așezat în lînt pînă la magazia fabricii, și puteau trece sacii din mină-mină pînă acasă fără să-și ia merinde cu ei.

Prezedintele cooperativei a optat însă pentru altă soluție: să închirieze vagoane de cale ferată (și cită nevoie de vagoane are economia D), să fie încărcate (cu 20, 30 sau 50 tone, după caz), manevrate, legate în tren, duse din curtea fabricii pînă la prima haltă — situația la o mie de metri distanță, din nou manevrate, cimentul descărcat pe rampă, încărcat în camioane și abia după aceea dus la părășile. Uneori magazinul se afla chiar în satul Chișcădaga, vecin cu fabrica, așa că cimentul plîmbat 1 km cu trenul se întorcea în satul natal cu autocamionul. Cum satul se afla la deal și halta la vale, dacă cineva dădea brînci vagoanelor ele ar fi alunecat pînă la destinație, fără locomotivă. Dar o asemenea soluție nu e prevăzută în instrucțiunile C.F.R.

Se poate pune întrebarea: ce cauză recordul amintit în rubrica „Instanță”, în

loc să fie expus la Muzeul celor farte? Evident, alături de diagrama cu cele mai multe locuri rezervate vînzătoare de trenuri și cu rapidele desfășinate după ce călătorii au venit la gară. Iată ce caută transportul costînd de zece ori mai scump, a fost impus. Iar prezedintele cooperativei, împresionat al însuși de scurtimea drumului, a căutat să lungescă vorba, făcînd contestație. Dar n-a găsit cale liberă.

Zîna și vrăjitorul

Două scrisori expediate de același bărbat aceleiași destinatar.

Prima: „Zîna Florilor.

Deoarece și eu am primit scrisoarea abia vineri seara, și tu o vei primi mai tîrziu. Da, urito? Să nu te bosumfil, că nu cîștigi nimic. Îmi pare bine că ai ajuns cu bine la Arad. Îmi place să cred că ceea ce s-a întîmplat între noi n-a fost nimic regretat, că totul s-a petrecut spontan, fără să ne dăm seama. Probabil că Eros, micuțul zeu, a reușit o minune, să lovească cu o săgeată dol. Să nu fie însă săgeata din puie. Mi-e dor și mie de tine.”

După ce Zîna Florilor a rămas gravidă, a urmat a doua scrisoare:

„Mă văd silît să-ți scriu, dar voi scrie puțin mai tîrziu. Eu te înțeleg că tu vrei un tap isăpșitor, dar cred că nu trebuie să te adresezi mie. Scopurile tale sint jositice. Poate urmărești să fii soția chîr a mea, dar, crede-mă, aceasta nu se va întîmpla niciodată. Dacă nu vei cere tu expertiza, o voi cere eu, e clar? N-are nici un rost să te deplasezi, căci oricum vei fi dată afară, poate nu chiar atît de frumos.”

Expertiza:

Din noul peisaj al patriei: Bulevardul Brăilei din orașul Galați

Ceea ce unii nu cunosc despre PROTEJAREA INIMII

În legătură cu consecințele consumului de alcool asupra organismului, în articolele publicate pînă acum ne-am referit la influența alcoolului asupra sistemului nervos și asupra ficatului. Prof. dr. docent Constantin I. NEGOTĂ, șeful clinicii I medicale a Spitalului nr. 1 din Iași, a întreprins de foarte mulți ani cercetări științifice privind influența consumului de băuturi alcoolice asupra inimii. Ceea ce ne-a determinat să-l solicităm a convorbire pe această temă.

— Dacă efectele vătămătoare ale alcoolului (consumat în cantități mari și zil de zi) asupra ficatului și sistemului nervos sint larg cunoscute de medici și chiar de marea publică, nu același lucru se poate spune despre relația dintre alcoolismul cronic și inimă. Deși importanța unor astfel de legături cauzale a fost cunoscută încă în urmă cu un secol, argumentarea științifică a fost posibilă numai în ultimii 15-20 de ani. Cred că o astfel de întîrziere a putea avea două explicații: pe de o parte, opinia greșită că alcoolul persistă ani de-a rîndul despre așezate efecte „binefăcătoare” ale alcoolului asupra inimii și vaselor (ar dista arterele coronare ale inimii, ar întîrzi apariția aterosclerozei etc.), pe de altă parte, interpretarea eronată a tulburărilor cardiace constatate la alcoolicii cronici. Cu privire la acest ultim aspect as aminti afirmația susținută de alții chiar și de unii cardiologi de renume — că anumite tulburări ale funcției inimii s-ar datoră, la marii băutori de bere, lipsei vitaminei B₁, așa-zisa „inimă de beră”. („Beriberi” boala determinată de lipsa vitaminei B₁). În realitate însă, este implicat consumul constant de alcool, influența lui asupra inimii.

— Ce modificări apar la nivelul inimii la marii consumatori de alcool?

— În aceste cazuri, inima se mărește considerabil, creșterea ei făcîndu-se mai mult prin dilatarea decît prin îngroșarea (hipertrofia) ei. La autopsie și analiza microscopică, în marea consumatorilor de alcool prezintă alterații ale fibrelor musculare cardiace. S-a constatat, pe de altă parte, că arterele coronare (arterele care irigă inima) și valvulele inimii sînt afectate. Aceasta explică de ce boala — numită astăzi cardiomiopatie alcoolică — face parte din grupa mare a bolilor primare ale mușchilor inimii (miocardului).

În plus, cercetările asupra modului de funcționare a inimii la acești bolnavi au dovedit scăderea funcției de pompă a inimii și a forței sale de contracție, funcții de care depinde rolul pe care îl are inima în circulația sîngelui. Dacă mai lăuăm în considerare și unele modificări blocante și ale enzimelor (fermentilor), ca și unele manifestări clinice care întregesc tabloul bolii, constatăm că este suficient argumente pentru a acuza alcoolul ca agent toxic dăunător bunei funcționări a inimii.

— Cum se poate ști dacă tulburările inimii sint urmarea consumului de alcool și nu o altă cauză?

— Nu este cazul să intrăm în amănunte de ordin pur medical, dar pentru a avea o imagine de ansamblu asupra problemei m-aș referi la unele criterii, pe care le-am conturat atît pe baza datelor din literatură

ra medicală, cît și a propriei experiențe, cu privire la diagnosticul cardiomiopatiei alcoolice. În referatul asupra acestei probleme susținut la simpozionul național organizat la Iași, cu tema „Alcoolismul, implicații bio-psihosociale”, am prezentat o sinteză a tabloului clinic de laborator în cardiomiopatia alcoolică, deosebind două categorii de criterii (majore și minore). Mă voi opri asupra celor majore. Un prim criteriu este constatarea unui consum cronic (peste 80 grame alcool pe zi), apoi existența semnelor de insuficiență cardiacă (cu mărirea inimii), excluderea altor cauze și — de reținut — dispariția semnelor clinice, respectiv micșorarea inimii pînă la dimensiunile normale după oprirea consumului de alcool. Vreau să subliniez că dacă medicul nu gîndește la posibilitatea cardiomiopatiei alcoolice și nu interpretează corect observațiile sale, diagnosticul poate fi ușor greșit cu vederea. În practica noastră, nu m-a

recori am avut ocazia să întîlnim bolnavi cu tulburări ale ritmului inimii sau cu insuficiență cardiacă, care să aibă ocazia să se găsească o explicație clară, cauza fiind, de fapt, alcoolismul cronic. Se înțelege că ne-runoșterea în timp a bolii are consecințe nefaste asupra posibilităților de tratament.

— Ce ne puteți spune din experiența dv. clinică și de cercetare în legătură cu tratamentul în cardiomiopatiile alcoolice?

— Odată boala identificată, două lucruri sint indispensabile: renunțarea totală la orice formă de alcool (vin, bere, băuturi distilate) și repaus fizic după indicația medicului. Fără îndeplinirea acestor două indicații tratamentul medical este fără valoare. Este impresionant succesul terapeutic înregistrat, etichetat adesea de către specialiști ca „spectaculos”, obținut atunci cînd s-au respectat aceste indicații medicale. În nenumerabile cazuri pe care le-am tratat am văzut că participarea — decît voința bolnavului — este decisivă, este cheia succesului terapeutic. Ar fi mult mai de dorit ca în specialitatea inimii să fie educată în spiritul renunțării la băuturile alcoolice, pentru a nu ajunge la suferințe cardiace încă înainte de maturitate.

— Aceasta pledează și pentru însămîntarea consumației efectelor dăunătoare ale consumului de alcool asupra inimii de către tineret.

— Chiar dacă numai 10 la sută din marii consumatori de alcool (din păcate fenomenul cunoaște o largă răspîndire) fac cardiomiopatie alcoolică, se poate cu ușurință sesiza importanța problemei. Cu atît mai mult cu cît s-a constatat că boala este mai frecventă la bolnavii adulți (30-50 ani) aflați în plînătatea perioadelor active a vieții. De acest fapt trebuie să țină seama în special tineretul, care în mult prea mare măsură cade pradă deprinderii consumului de alcool. Împărtășim speranța că prin promovarea de către medici și populație a unei atitudini conștiente față de influența dăunătoare a alcoolului asupra inimii se vor obține rezultate profilactice și terapeutice pozitive. Bineînțeles că nu a fost în țara noastră de a spera, ci de a convinge.

Convorbire consemnată de Elena MANTU

Din caietul gref

VIAȚA INTERNAȚIONALĂ

GENEVA

Conferința O.N.U. pentru elaborarea codului de conduită în domeniul transferului de tehnologie

Asigurarea accesului tuturor statelor la cuceririle tehnico-stiintifice — cerință a lichidării decalajelor economice

Noi propuneri constructive pregătite de „Grupul celor 77” pentru sesiunea „U.N.C.T.A.D.-V” de la Manila

GENEVA 10 (Agerpres). — La Geneva s-a încheiat sesiunea reluată a Conferinței Națiunilor Unite pentru elaborarea codului de conduită în domeniul transferului de tehnologie.

Proiectul de cod a fost elaborat, ca urmare a unei rezoluții a Conferinței Națiunilor Unite pentru Comerț și Dezvoltare din 1976, de un grup de experți, pe parcursul a 6 sesiuni (1976—1978), iar în perioada 16 octombrie — 10 noiembrie 1978 a avut loc prima sesiune a conferinței O.N.U. pentru definitivarea acestuia. Proiectul este compus din preambuli și opt capitole.

Cu toate că s-au obținut unele progrese pe linia convenirii de noi prevederi din aceste capitole, rezultatele conferinței, așa cum s-a apreciat și în declarația „Grupului celor 77” făcută la încheierea conferinței, sînt nesatisfăcătoare, rămînînd în continuare în suspensie o serie de prevederi fundamentale și, în special, caracterul juridic al acestuia, asupra cărora pozițiile grupurilor în negociere sînt total divergente.

Ritmul lent de elaborare a codului se explică în primul rînd prin lipsa de voință politică manifestată de principalele țări occidentale, care tergiversază în continuare definiția vopreii codului.

În problema codului de conduită privind transferul de tehnologie, care figurează pe agenda celei de-a V-a sesiuni a U.N.C.T.A.D. de la Manila, din luna mai, „Grupul celor 77” intenționează să propună luarea unor decizii de natură să conducă la finalizarea și adoptarea acestui cod. Se are în vedere în special convenirea naturii juridice a codului, „Grupul celor 77” militînd pentru realizarea unui document cu caracter obligatoriu.

Delegația română, alături de celelalte țări ale „Grupului celor 77”, participă la negocieri cu dorința de a se ajunge la adoptarea unui cod care să asigure „accesul tuturor țărilor la tehnologiile avansate, îndeosebi al țărilor în curs de dezvoltare, astfel încît acesta să devină un instrument eficient pentru lichidarea decalajelor economice, stabilirea unor reguli generale echitabile pentru transferul de tehnologie, care să ia în considerare necesitățile țărilor în curs de dezvoltare, eliminarea restricțiilor, discriminărilor și a altor obstacole din calea transferului de tehnologie, acordarea unui tratament preferențial țărilor în curs de dezvoltare, sporirea capacității tehnologice a țărilor în curs de dezvoltare.

În concepția românească, cea de altfel a tuturor țărilor în curs de dezvoltare, acest cod reprezintă un instrument important în procesul de edificare a noii ordini economice internaționale.

BELGRAD: Vizita ministrului de externe al R. P. D. Coreene

Președintele I. B. Tito a primit un mesaj din partea președintelui Kim Ir Sen

BELGRAD 10 (Agerpres). — Președintele R.S.F. Iugoslavia, Iosip Broz Tito, l-a primit, la Split, pe Hă Dam, ministrul afacerilor externe al R.P.D. Coreene, aflat în vizită în Iugoslavia. Cu acest prilej, informează agenția Taniug, Hă Dam i-a remis președintelui Tito, din partea președintelui Kim Ir Sen, un mesaj în probleme de politică externă.

Luînd nota de identitatea punctelor de vedere ale celor două țări, precizează agenția, președintele Tito a arătat că Iugoslavia sprijină pe deplin dorința coreeană în efortul de unificare pasnică a țării.

Agentia citată arată, de asemenea, că în comunicatul publicat în urma convorbirilor pe care Hă Dam le-a purtat cu omologul său iugoslav, Iosip Vrhovet, se subliniază că această vizită este apreciată drept „o contribuție la dezvoltarea relațiilor prietenești și la cooperări dintre cele două țări, la întărirea unității și solidarității mîscării de naștere”.

Documentul relevă că Iugoslavia și-a exprimat solidaritatea cu poporul coreean în lupta sa pentru unificarea pasnică și independentă a țării și sprijinul deplin față de toate inițiative referitoare la unificarea națională.

În fața clădirii parlamentului danez a avut loc recent o demonstrație a învățătorilor și elevilor, în cadrul căreia participanții au cerut sporirea alocațiilor pentru învățămînt și îmbunătățirea condițiilor de studiu. Fotografia înfățișează un aspect din timpul demonstrației

DIN ACTUALITATEA POLITICĂ

În bazinul Caraibilor — noi „pavilioane ale independenței”

Recent, insula Saint Lucia din regiunea Caraibilor, avînd statut de „asociat” al Marii Britanii, și-a proclamat independența. Acest eveniment a readus în atenția presei numeroase probleme ale emancipării statelor din această zonă. În majoritatea cazurilor este vorba de țări insulare, cu teritorii mici; unele din ele și-au dobîndit independența de stat în ultimele două decenii (Bahama — 1973; Barbados — 1966; Guyana — 1966; Granada — 1974; Dominica — 1978; Jamaica — 1962; Trinidad-Tobago — 1962).

Ca o caracteristică a aproape tuturor acestor noi state independente se înscrie faptul că ele au încă o situație economică destul de precară. De aceea, o principală preocupare a acestora în prezent este de a ieși din stadiul de monocultură și monoproducție — conexiune ale dominației străine, ale exploatarei coloniale și neocoloniale.

O serie de programe de dezvoltare ale țărilor din Caraibe reflectă hotărîrea acestora de a acționa pentru înlăturarea factorilor dependenței economice, care, în ultimă instanță, lezează și independența lor politică. Sînt semnificative în acest sens măsurile luate în ultimii ani de un sur de țări din America Centrală și din zona Caraibilor (Jamaica, Honduras, Guyana, Trinidad-Tobago) pentru reobdobindirea suveranității naționale a căror resursele naturale și a unor ramuri de producție care fuseseră apanajate de monopoluri imperialiste. În condițiile recuperării unora din principalele potențiale materiale ale dezvoltării, au fost elaborate proiecte

și planuri pentru diversificarea economică, în special prin prelucrarea industrială a bogățiilor naturale reinvestite în patrimoniile naționale.

Înaintarea pe calea dobîndirii autonomiei economice s-a lovit însă de numeroase dificultăți, avînd la origine atât structuri economice neevoluate, cît și dependența de piețele externe restrînse, de tehnologiile controlate de societăți transnaționale.

Căuind soluții pentru înlăturarea treptată a acestor dificultăți, țările din zona Caraibilor au inițiat acțiuni de extindere a relațiilor comerciale. Interese comune ale dezvoltării de sine stătătoare și vecinătății geografice au impulsionat colaborarea țărilor din zonă pe plan bilateral și multilateral, inclusiv prin intermediul a două organisme de cooperare regională — „Caricom” și „Namucar”.

Primul dintre acestea, „Caricom” (Piața comună a Caraibilor), și-a proclamat ca țel fundamental cooperarea dintre țările regiunii în scopul dezvoltării și consolidării lor independente și lor economice. Cele cinci state membre (Barbados, Guyana, Granada, Jamaica și Trinidad-Tobago) și șapte asociații (Antigua, Belize, Republica Dominicană, Montserrat, St. Kitts-Nevis, Saint Lucia, Saint Vincent) și-au sport, între timp, schimburi comerciale cu 80 la sută, au inițiat un șir de acțiuni de cooperare în industrie, agricultură, construcții.

Într-o direcție convergentă cu activitățile desfășurate de „Caricom” acționează și „Namucar” (compania mixtă de transporturi maritime comerciale), care reprezintă o altă

ORIENTUL MIJLOCIU

- Încheierea convorbirilor la nivel înalt dintre Egipt și S.U.A.
- Consiliul de Securitate dezbate situația din teritoriile arabe aflate sub ocupație israeliană

CAIRO 10 (Agerpres). — Simbăta s-au încheiat convorbirile oficiale dintre președintele R. A. Egipt, Anwar El Sadat, și președintele S.U.A., Jimmy Carter, consacrate studierii situației din Orientul Mijlociu și în special problemelor legate de negocierile privind încheierea tratatului de pace egipteano-israelian.

După ultima rundă de convorbiri desfășurată simbăta, președintele egiptean a spus că ele au fost „foarte utile”, împărțînd, totodată, punctul de vedere exprimat de președintele Carter potrivit căruia „au fost rezolvate numeroase probleme dificile, dar mai există încă dificultăți de rezolvat”.

Seful statului american a declarat, totodată, că speră ca „problemele dificile rămase să fie rezolvate”. „Furerea în aplicare a acordurilor de la Camp David trebuie nu numai să ducă la realizarea păcii între Egipt și Israel, ci și la instaurarea unei păci globale conținînd aplicarea drepturilor pentru acei care au suferit timp îndelungat și incluzînd o avansare etapă cu etapă către pacea între Israel și toți vecinii săi”, a spus președintele american.

NATIUNILE UNITE 10 (Agerpres). Consiliul de Securitate s-a întrunit, la cererea Iordaniei, pentru a dezbate situația din teritoriile arabe aflate sub ocupație israeliană. Reprezentantul iordanian a propus trimiterea în zonă a unei misiuni a consiliului, care să investigheze politica de extindere a așezărilor israeliene și să înainteze un raport pînă la 1 mai. El s-a pronunțat, totodată, pentru impunerea unui moratoriu asupra măsurilor de colonizare și expropriere luate de Israel în teritoriile arabe ocupate, precum și pentru emiterea unui dispozitiv de oprire imediată a creării unor noi așezări israeliene.

Comerțul S. U. A. cu țările O. P. E. C.

WASHINGTON 10 (Agerpres). — Sporirea importurilor de petrol la prețurile ridicate actuale va deteriora poziția comercială a S.U.A. în schimburile cu țările O.P.E.C. — a declarat ministrul american al comerțului, Juanita Kreps, în cadrul unor audieri congresuale. Deficitul S.U.A. în schimburile cu țările O.P.E.C. a fost anul trecut de 14 miliarde dolari. Juanita Kreps a adăugat că, în ansamblu, perspectivele reducerii pasivului balanței comerciale americane sînt mai bune în acest an. Principala cauză a acestei tendințe îl constituie ameliorarea poziției Statelor Unite în schimburile cu celelalte țări occidentale industrializate, parțial ca urmare a sportării competitivității produselor americane prin declinul cursului dolarului.

de asemenea, convorbiri cu delegații ale partidelor reprezentate în parlament, precum și cu reprezentanți ai unor organizații sindicale și patronale.

Vorbînd la o conferință de presă la Berlin, președintele Natali a opinat că negocierile referitoare la propunerea de aderare a Portugaliei la C.E.E. ar putea fi finalizate în decurs de doi ani, apreciînd, totodată, că dispoziția de care le-a avut cu oficialitățile portugheze au fost „foarte pozitive”.

Consultări în problema aderării Portugaliei la C. E. E.

LISABONA 10 (Agerpres). — Lorenzo Natali, vicepreședinte al Comisiei C.E.E., însărcinat cu problemele largirii Pieței comune, a efectuat o vizită oficială la Lisabona, unde a fost primit de generalul Ramalho Eanes, președintele Portugaliei, Carlos Alberto Mota Pinto, primul ministru portughez, Manuel Jacinto Nunes, vicepremier însărcinat cu problemele economice, și Freitas Cruz de Amaral, ministrul afacerilor externe. Lorenzo Natali a avut,

de asemenea, convorbiri cu delegații ale partidelor reprezentate în parlament, precum și cu reprezentanți ai unor organizații sindicale și patronale.

Vorbînd la o conferință de presă la Berlin, președintele Natali a opinat că negocierile referitoare la propunerea de aderare a Portugaliei la C.E.E. ar putea fi finalizate în decurs de doi ani, apreciînd, totodată, că dispoziția de care le-a avut cu oficialitățile portugheze au fost „foarte pozitive”.

agențiile de presă transmit:

Festivitate la Bagdad. La

Bagdad au avut loc în perioada 5—10 martie, festivitățile prilejuite de cea de-a XI-a aniversare a constituirii Federației Generale a Femeilor din Irak. Din țara noastră a participat o delegație a Consiliului Național al Femeilor, condusă de Suzana Galpal, vicepreședintă a consiliului.

Consultările în problema

Namibiei continuă „la toate nivelurile” — a declarat la New York un purtător de cuvînt al O.N.U. Acesta a relevat că problema namibiană va constitui luni obiectul unor consultări între membrii Consiliului de Securitate, în cadrul unei reuniuni consacrate acestui scop. Cu acest prilej, secretarul general al O.N.U., Kurt Waldheim, își va expune poziția față de evoluțiile înregistrate în prezent în problema Namibiei.

Aminarea Congresului

P.C.I. Cel de-al XV-lea Congres al Partidului Comunist Italian, programat să se deschidă la 20 martie, a fost amînat cu zece zile, din cauza condițiilor create de criza guvernamentală, informează agenția ANSA. Noua dată a Congresului — care își va desfășura lucrările în perioada 30 martie—3 aprilie — a fost propusă de Direcțiunea partidului și aprobată de Comitetul Central și Comisia centrală de control.

Comunicatul cehoslova-

co-spaniol, dat publicității la încheierea vizitei în Spania a ministrului afacerilor externe al R. S. Cehoslovaciei, Bohuslav Cihoupek, exprimă hotărîrea părților de a contribui la succesul reuniunii reprezentanților țărilor semnatare ale Acțiunii finale al Conferinței pentru securitate și cooperare în Europa de la Helsinki, care urmează să aibă loc în anul 1980 la Madrid. El au subliniat necesitatea întăririi procesului de destindere prin măsuri în domeniul dezarmării, precum și a eforturilor în vederea renunțării de către toate țările la folosirea forței și amenințarea cu folosirea ei.

Măsuri economice în

Turcia. Guvernul turc a elaborat un program de măsuri vizînd îmbunătățirea situației economice. Programul preconizează mobilizarea resurselor interne, concomitent cu reducerea la maximum a dependenței țării de creditele din străinătate. El prevede, de asemenea, o serie de măsuri în vederea stimulării exporturilor.

Colaborarea economică

ungaro-americană. La Budapesta a avut loc prima sesiune a Comisiei mixte interguvernamentale ungaro-americane pentru comerț și economie, care a constatat creșterea volumului schimburilor comerciale bilaterale în 1978 cu 23 la sută. S-a arătat, totodată, că între întreprinderile din cele două țări există, la ora actuală, 65 de acorduri de cooperare, în special în construcțiile de mașini, chimie și agricultură.

Pentru protecția Mării

Baltice. La Helsinki s-au desfășurat lucrările Comisiei pregătitoare a Conferinței internaționale pentru protecția Mării Baltice, care va avea loc în capitala Finlandei între 22 și 25 mai. Participanții au convenit că la viitoarea conferință, pe lângă probleme legate direct de protecția apelor, faunei și florei Mării Baltice, să fie examinate și chestiuni referitoare la lărgirea cooperării dintre statele riverane.

Condamnări la Nicosia.

În capitala Ciprului a fost pronunțată sentința împotriva a șapte persoane — membri sau sprijinitori ai organizației extremiste de dreapta „EOKA-B” — acuzate de participare la lovitura de stat întreprinsă în iulie 1974 în Cipru împotriva președintelui Makarios. Principalul acuzat, Andreas Poursis, a fost condamnat la 17 ani închisoare, iar ceilalți șase inculpați — la cîte 14 ani de închisoare. Procesul a durat 14 luni.

Zbor-test al navei spațiale „Columbia”

WASHINGTON 10 (Agerpres). — „Navei spațială americană „Columbia” a efectuat un zbor-test de 17 minute, ancorată pe un avion special „Boeing 747-Jumbo”. În zona bazei aeriene Edwards din California, în cursul testului, cîteva plăci ignifuge s-au desprins de fuselaj, fapt care a determinat N.A.S.A. să amîne cîteva zile un zbor mai lung, care urma să aibă ca punct terminus Cape Canaveral (Florida). Drumul, în lungime de 61 km, de la baza de asamblare din Palmdale a firmei constructoroare „Rockwell International” și pînă la baza Edwards, a fost parcurs cu ajutorul unei remorci speciale, avînd 93 de roți. În lungime de 37 m, navei are înălțimea unei clădiri cu cinci

Cîteva mii de agricultori spanioli, veniți din provinciile Aragón, Catalonia, Valencia, Andaluzia, Extremadura, Murcia și Asturias, au demonstrat recent pe străzile Madridului, cerînd îmbunătățirea prețurilor la produsele agricole, precum și aplicarea corespunzătoare a normelor privind asistența socială pentru țărani

În pregătirea alegerilor parlamentare din Canada

OTTAWA 10 (Agerpres). — În Canada, 1979 este un an electoral, marcat de membrii actualului parlament expirînd la 30 iulie. Data probabilă a alegerilor, potrivit unei declarații făcute ziariştilor de primul ministru Pierre Elliott Trudeau, este mijlocul lunii iunie. Actualul raport de forțe dintre partidul de guvernămînt, Liberal, și opoziția, conservatoare este ușor favorabil formațiunii primului ministru. Un sondaj de opinie recent a indicat că liberalii înfrîngesc adevîritarea a 39 la sută din persoanele consultate, față de 38 la sută cît se pronunță pentru conservatori.

„P. C. din Spania își reafirmă opțiunea pentru un guvern cu o largă participare democratică”

MADRID 10 (Agerpres). — Referîndu-se la intenția premierului Adolfo Suarez de a forma un guvern monocolor în Spania, cu sprijinul parlamentar al conservatorilor, Santiago Carrillo, secretar general al P.C. din Spania, a declarat că Par-

tidul Comunist se va opune în mod ferm unei asemenea eventualități. P.C. din Spania s-a pronunțat în repetate rînduri pentru formarea unui guvern de largă concurență democratică, cu participarea tuturor forțelor politice care dispun de reprezentare parlamentară.

Crearea unui Front Comun al sindicatelor chiliene

SANTIAGO DE CHILE 10 (Agerpres). — Unirea Oamenilor Muncii din Chile (UNTRACH), Frontul Unitar al Oamenilor Muncii (U.F.T.), Coordonarea Națională Sindicală (C.N.S.) și Confederația Lucrătorilor din Sectorul Privat Chilian (CEPECH), reprezentînd peste 2.000.000 de oameni ai muncii, au hotărît crearea unui Front Comun, în vederea intensificării acțiunilor revendicative ale maselor largi populare chiliene.

Într-o scrisoare adresată ministrului chilian al muncii, Jose Pinera,

liderii organizațiilor care fac parte din Frontul Comun au subliniat, între altele, necesitatea stringenței de a fi abrogată o serie de decrete cu caracter de lege care — se precizează în document — „împiedică restabilirea dreptului la muncă în Chile”. Au fost, de asemenea, formulate revendicări privind dreptul oamenilor muncii de a-și alege, în mod liber, liderii lor sindicali, precum și necesitatea reprimirii la lucru a muncitorilor și liderilor sindicali concediați.

LA ORDINEA ZILEI, PE TOATE MERIDIANELE:

Economisirea de resurse energetice și materii prime

ABU DHABI 10 (Agerpres). — Într-un raport adoptat recent la Abu Dhabi de participanții la prima Conferință arabă asupra energiei se relevă că, în cazul în care statele arabe vor utiliza energia solară, se pot face economii anuale de peste 800 milioane barili petrol. De asemenea, în cursul discuțiilor s-a evidențiat necesitatea utilizării surselor alternative de energie și economisirea actualelor resurse de petrol, pentru a evita declanșarea unei noi crize energetice acute.

getice pe termen lung ale țărilor vor trebui să țină cont de diversificarea materiei prime energetice, astfel încît să se pună capăt actualiei situații, în care petrolul asigură aproximativ 70 la sută din consumul energetic național. Urmează ca această proporție să fie redusă în viitor la 40 la sută, a menționat ministrul suedez.

STOCKHOLM 10 (Agerpres). — Guvernul suedez a dat publicității un program energetic care vizează reducerea importurilor de petrol și extinderea utilizării combustibililor neconvenționali și economisirea de energie în general. Necesitățile ener-

getice pe termen lung ale țărilor vor trebui să țină cont de diversificarea materiei prime energetice, astfel încît să se pună capăt actualiei situații, în care petrolul asigură aproximativ 70 la sută din consumul energetic național. Urmează ca această proporție să fie redusă în viitor la 40 la sută, a menționat ministrul suedez.

Chenar de duminică

Nu-i... chiar atît de alb

Încontestabil, unul din aspectele definitorii ale civilizației contemporane este fantastica dezvoltare a mijloacelor de comunicare. Radioul a devenit un accesoriu menajer, banal ca o cravată, zărele își numără tirajele cu milioanele, iar televiziunea face mîncă nui cu presa, telefonul nu poate satisface nicăieri solicitările, instalațiile de telex și telefoto leagă continentele prin cuvinte și imagini, iar în familia sateliților, pe lângă „ceiilați”, există și unii cumsedoci și simpatici, care se îndelinciesc cu transmisia de comunicări pasnice. Omul a ajuns să comunice quasi-instantaneu cu miliarde de oameni.

Dar, citeadată, nu reușește să comunice nici măcar cu cel din jurul său. Și atunci se naște insingurarea. Sau drama Neînțeleșului. Ca, de pildă, a d-lui John Vorster, neînțeleșul președinte al R.S.A. Dl. J. V. se plînge că bunel lui intenții nu se bucură de credibilitate, că este denumit adesea „campionul” rasistilor sud-africani. Dar i se cuvine această etichetare?

Poate că, în realitate, nu e dracul atît de... alb precum se spune? Poate că, în realitate, lui J. V. problema integrării populației majoritare negre îi stă foarte tare la inimă — altfel și-ar fi făcut demult un transplant cardiac la Groote Schuur.

Dar nu-l înțeleg cei din jur — propriii lui miniștri, militarii, agenții de politie. Nici măcar domnișoarele sentimentale, cu ochi albaștri și de familie bună, care iau lecții de tir trăgînd, nu cu arcul lui Cupidon în inimioare însușinate, ci cu pistolul în țințe-manechin. Întimplător de culoare negră.

Dl. J. V. a rămas un mare Neînțeleș și atunci cînd a propus un proiect de Reformă Constituțională, care prevede asocierea populației majoritare de culoare. Precăratele și precăruioasele lui intenții au fost interpretate fals — în sensul unei asocieri egale și cordiale, ca între cal și căldare. Sau între craniu și măciucă. Sau între încheieturi și cătușe, ori între glăznă și lanț.

Nu a fost înțeles bine nici măcar în familiile populației negre: ca urmare, un număr de părinți au făcut cereri pentru ca respectivii lor copii să se „asocieze” celor cu epiderma nepigmentată din „școile albe”. În regiunea Transvaal s-au făcut 219 asemenea cereri.

Neînțeleșul n-a fost înțeles nici chiar de autoritățile regiunii, care au aprobat cererile. E drept, nu chiar toate — au respins doar 215 și au aprobat... trei.

Ceea ce, bineînțeles, pe lângă mîhnirea și îndurerarea Neînțeleșului, a stîrnit o sfințită minie și o furibundă indignare: bieții funcționari, provinciali și neînțeleșgători, au fost sancționați cu amenzi drastice. Deoarece, potrivit legii, numai guvernul avea competența să aprobe cele trei cereri, dezbătînd fiecare caz în parte.

Ceea ce prefigurează minuițitoarea preocupărilor pentru asociere. Probabil că legea mai prevede ca extemporalele compunerile și exercitiile de aritmetică ale „copiilor asociați” să fie examinate în Consiliul de Miniștri, ca vreau vicepreședinte să aprobe copiii să iasă „pînă afară”, iar promovarea, repetenția sau corigența lor să se decidă prin hotărîri publicate în Monitorul Oficial. Căzul notelor proaste la purtare este de resortul altor organe, cu profil mai educativ.

Să mai spună cineva că lui J. V. nu i se cuvine mai multă credibilitate internațională, cînd însăși această mostră arată cum integrării i se acordă toată atenția — și încă la nivelul cel mai înalt. Nu-i așa că nu-l dracul atît de alb, precum se zice?

N. CORBU